СВАБОДА
№7 22—28 лютага 1994 г.
Кошт 50 рублёў

Рэпрэсіі супраць страйкоўцаў

Раніцай 22 лютага страйкоўцы зноў зьбіраюцца ў Менску на пляцы Незалежнасьці

Першым быў арыштаваны старшыня Свабоднага прафсаюзу трактарнага заводу Вячаслаў Козел, які ўзначальвае таксама заводзкі страйкам.

16 лютага каля 8-й гадзіны раніцы ў кватэру В.Козела прыйшлі два капітаны міліцыі, паказалі санкцыю пракурора Партызанскага раёну С.Грушы і ўзялі пад рукі. Спачатку адвезьлі ў Партызанскі РАУС, потым у пракуратуру і ўжо аб 11-й гадзіне даставілі ў суд, дзе напагатове сядзеў судзьдзя, каб вынесьці пакараньне.

В.Козела абвінавацілі ў трох «злачынствах»: распаўсюджаньне ўлётак з заклікамі да страйку, арганізацыя 15 лютага маніфэстацыі ад трактарнага заводу да Дома ўраду, а таксама правядзеньне яшчэ 12 студзеня на тэрыторыі свайго заводу адкрытага сходу Свабоднага прафсаюзу, што пракуратура назвала «несанкцыяваным мітынгам». В.Козел запатрабаваў, каб яму далі магчымасьць наняць хаця б адваката. Судзілішча было перанесена на наступны дзень.

18 лютага суд Партызанскага раёну прызнаў сп. Козела вінаватым па ўсіх трох пунктах і па кожным прысудзіў максымальна магчымы штраф: 200, 300 і 1000 рублёў.

Можна пасьмяяцца з сумаў штрафу, але зьвернем увагу на сам факт арышту й суда — ўлады імкнуцца запалохаць людзей, каб страйк не пашыраўся, каб народ не выходзіў пратэставаць.

Учора, 21 лютага, у міліцыю выклікалі старшыню Рады страйкавых камітэтаў Міколу Зіміна. Там жвава склалі пратакол «аб арганізацыі несанкцыяванага мітынгу 15 лютага на пл. Незалежнасьці» і адвезьлі Зіміна ў Маскоўскі раённы суд. Дзесяціхвілiннае судовае паседжаньне — і стандартная кара: 300 руб. штрафу.

23 лютага будуць судзіць актывістку Кангрэсу дэмакратычных прафсаюзаў Марыю Алієву — за ўдзел у тым самым адкрытым прафсаюзным сходзе на трактарным заводзе.

Дырэктар менскага заводу «Транзыстар» выдаў загад аб звальненьні старшыні заводзкага Свабоднага прафсаюзу Міколы Грынчыка.

У Вілейцы распачаты судовы працэс супраць старшыні Свабоднага прафсаюзу заводу «Зэніт» Зьміцера Абразцова і 14 сяброў заводзкага страйкаму — за арганізацыю страйку.

(Працяг на 2-й стар.)

ГОД ЗАСНАВАНЬНЯ 1902
ВЫХОДЗІЦЬ З 1990

Галоўны рэдактар
Ігар ГЕРМЯНЧУК

Заснавальнік Павал ЖУК

Выдавец
«Газэта СВАБОДА», Ltd.

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
220088, Менск,
вул.Іванаўская, 56

Стабільнасьць коштам 23 даляры

Часам можна пачуць, як прадстаўнікі ўраду выхваляюцца стабільнаю сытуацыяй у краіне. Але ні для кога не сакрэт, што за гэтаю «стабільнасьцяй» хаваецца карупцыя й нежаданьне праводзіць рэформы.

Тымчасам некаторыя разумнейшыя суседзі беларусаў не займаюцца балбатнёю і ня кажуць, што «народ ня вытрымае шокавай тэрапіі», а шпаркім крокам ідуць да рынкавай эканомікі. Іхныя посьпехі відавочныя. Вось трохі статыстыкі.

Урадавая служба цэнаў і канкурэнцыі Летувы нядаўна паведаміла, што сярэдні заробак у 1993 г. у Летуве склаў 291 літ (каля 74 USD), у Латвіі — 71,5 лата (каля 120 USD), у Калінінградзкай вобл. — 115 312 рублёў (94 USD), у Эстоніі — 1200 кронаў (107 USD), а ў Беларусі — 164 973 беларускія рублі, што не перавышае 23 даляраў.

Факты — рэч упартая. Але спадар Кебіч, відаць, нагэтулькі адарваўся ад рэальнасьці падчас сваіх чаўночных паломніцтваў у Маскву, што ня ў стане зразумець краху сваёй палітыкі, згодна зь якой беларусам прапануюць жыць у стабільнай багне вартасьцяй 23 даляры.

Вінцук ШОСТКА

Візыты

Наваградак наведалі важныя госьці

У мінулую суботу ўвесь Наваградак кішэў міліцыяй. Сюды прыехаў у госьці да сястры Старшыня Вярхоўнага Савету Мечыслаў Грыб у суправаджэньні ДАІ й двух машынаў з аховаю.

Людзі на вуліцах распытвалі адзін аднаго «дзе будзе сустрэча з Грыбам». Аднак генэрал да публікі ня выйшаў.

У гэты ж дзень Наваградак наведала група менскіх рэкеціраў — прыехалі «страсаць даніну». Яны нанесьлі візыты галоўнаму інжынэру завода газавай апаратуры Фядотаву, дэрэктару сельскагаспадарчага тэхнікума Калановічу і некаторым іншым начальнікам.

Кажуць, што рэкеціры ўсталявалі цьвёрдую таксу — 10% ад кошту катэджа. Тых, у каго пабудаваны толькі «нулявы» цыкл, пакуль не чапалі. Менскія «аўтарытэты» разабраліся таксама зь лідарам мясцовай шпаны па мянушцы «Длинный», які адмаўляўся дзяліцца са сталічным рэкетам.

Г.С.

Хто вы, таварыш генэрал?

На сэсіі Віцебскага абласнога Савету дэпутат Барыс Мацьвееў выступіў з прапановаю высьветліць сапраўдную нацыянальнасьць Мечыслава Грыба.

Ёсьць зьвесткі, піша ён у дэпутацкім запыце, што «М.Грыб, калі насіў пагоны падпалкоўніка, быў палякам, а як засьвяцілі зоркі палкоўніка, дык вырашыў не выпрабоўваць лёс і запісаўся беларусам».

Акрамя таго, дэпутат Мацьвееў запатрабаваў дасьледаваньня «некаторых грахоў» М.Грыба часоў ягонага кіраваньня віцебскаю міліцыяй. У дэпутацкім запыце Матвееў, у прыватнасьці, падае факт незаконнага атрыманьня сынам Грыба двухпакаёвай кватэры ў Віцебску. Фігуруе таксама гісторыя з будаўніцтвам і продажам дачы на возеры Лосьвіда.

Дэпутат Мацьвееў прапанаваў, каб дасьледаваньнем гэтых ды іншых фактаў занялася дэпутацкая камісія па законнасьці абласнога Савету з далучэньнем работнікаў пракуратуры й міліцыі.

Старшыня абласнога Савету Ўладзімер Кулакоў, на імя якога быў адрасаваны запыт, марудзіць з адказам дэпутату.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Рэпрэсіі супраць страйкоўцаў

(Пачатак на 1-й стар.)

Спрабуюць запалохаць нават дэпутатаў Вярхоўнага Савету. Міліцыянт прынёс дахаты дэпутату С.Навумчыку позву з патрабаваньнем 18 лютага зьявіцца ў Ленінскі РАУС да сьледчага. Дэпутат патэлефанаваў, каб высьветліць прычыну. Маёр адказаў, што сп. Навумчык абвінавачваецца ў арганізацыі несанкцыяванага мітынгу 15 лютага каля будынка Вярхоўнага Савету. С.Навумчык надта зьдзівіўся, што міліцыя ня ведае закона аб статусе дэпутата, які дае яму права сустракацца з выбаршчыкамі дзе заўгодна. «Мы — людзі паднявольныя», — заявіў маёр.

Гэткія ж позвы атрымалі некаторыя іншыя дэпутаты Апазыцыі, а таксама шэраг актывістаў БНФ.

Аналягічным чынам дзейнічаюць улады і ў іншых гарадох. Напрыклад, у Віцебску «за арганізацыю несанкцыяванага мітынгу» спрабуюць «прыцягнуць да адказнасьці» дэпутатаў, якія 15 лютага правodзілі сустрэчу з выбаршчыкамі на пляцы Леніна.

Распачатыя таксама ганеньні супраць актывістаў БНФ, якія напярэдадні 15 лютага распаўсюджвалі ў Менску ўлёткі зь інфармацыяй пра маючы адбыцца страйк. Дарэчы, учора, 21 лютага, за распаўсюджаньне ўлётак міліцыянты Партызанскага РАУС затрымалі і завезьлі ў пастарунак пэнсіянэрку Ніну Бязрукаву.

Пятро ПАНКРАТОВІЧ

Крымінальныя сасіскі

Партыя аматараў піва 22 лютага ўжо не прывязе на пляц Незалежнасьці гарачыя сасіскі. Адказны сакратар партыі Яўген Багданаў тлумачыць: «па дарозе на пляц сасіскі можа арыштаваць міліцыя».

У мінулы аўторак улады «прахлопалі» сасіскі, міліцыя пасьпела затрымаць толькі пустую палявую кухню. Яе перахапілі на выезьдзе зь Менска, калі машына ўжо вярталася ў вайсковую частку, дзе «аматары піва» бралі яе ў арэнду. І машыну, і хлопцаў, якія раздавалі сасіскі, у міліцэйскім пастарунку трымалі да ночы — «шылі справу».

У той самы вечар (15 лютага) была ўзбуджана крымінальная справа супраць прадаўцоў крамы №38, што на Юбілейным пляцы ў Менску. А 18-й гадзіне сюды заявіўся сьледчы Маскоўскага РАУС Сяргей Ліхадзіеўскі і склаў абвінавачаўчыя дакуманты «аб парушэньні правілаў гандлю» — за продаж 100 кг сасісак Партыі аматараў піва. На гэтым тыдні справу перададуць у суд. Будзем спадзявацца, што прадаўцоў у турму не пасадзяць. Зрэшты, цяпер яны ўжо не прадаўцы. Адразу ж, на наступны дзень, двое прадаўцоў разам з дырэктарам крамы былі звольненыя з працы.

Рэпрэсіі пагражаюць таксама работнікам сталоўкі, дзе «аматары піва» варылі свае сасіскі і гарбату.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

Эфір забаронены

19 і 20 лютага слухачы другой праграмы радыё не дачакаліся выхаду ў эфір радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная». Яна была забароненая «па вусным загадзе» шэфа тэлерадыёкампаніі А.Сталярова.

Гэта здарылася пасьля таго, як раніцай 19 лютага ў наўпроставым эфіры «Беларуская маладзёжная» паведаміла навіны, якія прыйшліся не дaспадобы чыноўнікам Саўміну. У прыватнасьці, дэпутат ВС Уладзімер Новік сказаў у эфір, што «Масква пагаджаецца на аб'яднаньне грашовых сыстэмаў толькі пры ўмове палітычнага ўваходжаньня Беларусі ў склад РФ».

У гэтай жа перадачы «Беларуская маладзёжная» паведаміла пра рэпрэсіі супраць страйкоўцаў, а таксама дала фрагменты прэс-канфэрэнцыі забароненага напярэдадні Беларускага згуртаваньня вайскоўцаў.

Наступныя два выхады ў эфір былі забароненыя. Замест інфармацыі на хвалях «БМ» гучала толькі музыка. Аналягічным чынам быў забаронены наўпроставы эфір 15 лютага, калі «Беларуская маладзёжная» зьбіралася апэратыўна паведаміць інфармацыю пра страйкавыя падзеі на Беларусі. «Круціце музыку», — быў загад.

Учора «БМ» выйшла ў эфір. А сёньня, магчыма, зноў будзе гучаць музыка.

Пятро ПАНКРАТОВІЧ

Інтрыга на зьезьдзе «зялёных»

24 дэлегаты ІІ зьезду Партыі зялёных, які адбыўся мінулае суботы ў Гомлі, склалі свае мандаты ў выніку згулянай па ўласнай ініцыятыве інтрыгі вакол «статутнага парушэньня». Інцыдэнт зь вялікаю нацяжкаю можна назваць расколам.

Неруш-прэс

Мечыслаў Грыб паклікаў масажыстку

57-гадовы генэрал Грыб будзе цяпер падтрымліваць форму з дапамогаю масажысткі.

Як толькі Мечыслаў Грыб засяліўся ў службовыя апартамэнты Старшыні ВС, адразу было пастаўлена пытаньне аб адкрыцьці яшчэ аднаго габінэта — масажнага.

За часамі кампартыі такі габінэт у будынку ЦК КПБ працаваў спраўна. Аднак пасьля таго, як сюды пераехаў С.Шушкевіч, габінэт быў прыкрыты, а масажыстку адправілі працаваць у «лечкамісію». Цяпер усё вяртаецца.

Абслугоўваць Мечыслава Грыба будзе Ала Махнач. Яна працавала тут і раней, рабіла штодзённы масаж першым сакратарам ЦК КПБ Яфрэму Сакалову і Анатолю Малафееву. Будзем спадзявацца, што яна ня страціла кваліфікацыі і генэрал Грыб будзе задаволены ейнаю працаю.

М.Г.

Партыйная камандзіроўка

У суботу, 19 лютага, у Сьветлагорск завітала група менскіх камуністаў на чале з дэпутатам В.Ціхінем.

На сустрэчу зь імі ў Палацы культуры мясцовыя ўлады сабралі пару соцень вэтэранаў. Вёў рэй старшыня гарвыканкаму А.Якабсон (таксама дэпутат ВС).

Таварыш Ціхіня паведаміў публіцы, што ў нас працуе перакупачна-спэкулятыўны капітал і што «в этом виноваты политические авантюристы типа Шушкевича». Ён таксама пераконваў прысутных, што «БНФ агонизирует, как раненый зверь» і што ўвосень, калі будуць новыя выбары, нельга дапусьціць, каб «к власти пришли борщевские и трусовы».

67-гадовы дэпутат М.Качан (сакратар Партыі камуністаў Беларусі) паабяцаў, што яны разам з таварышам Кебічам зробяць усё, каб уратаваць рэспубліку.

Доўга гаварыла Наталя Машэрава, «дочь национального героя Белоруссии и главный редактор «Новой народной газеты». Яна сказала, што «наша газета начнёт выходить через 2—3 недели и будет издаваться 100-тысячным тиражом».

Апошнім зь візытантаў выступіў нехта Ўладзімер Гурын, які назваўся «аппаратчиком Славянского Собора». Ён абвесьціў пра стварэньне «молодёжной организации «Славянские соколы».

Прысутныя былі расчараваныя, бо ім абяцалі, што на сустрэчу прыедзе нардэп Лукашэнка. Іх супакоілі: «Таварыш Лукашэнка приедет да вас праз 2—3 тыдні, а сёньня ён выступае ў Віцебску». Частка вэтэранаў абурылася: «А чаму нам не далі выступіць?!» Аднак госьці ўжо пайшлі «адзначаць камандзіроўку».

Барыс РАМАНОЎСКІ

За генэралам — генэрал

У Вярхоўным Савеце Беларусі дэпутаты з пагонамі ў цане. Двое зь іх бліжэйшым часам зьбіраюцца заняць вакантныя пасады ў Прэзыдыюме ВС.

На пасаду старшыні Камісіі па сродках масавай інфармацыі і правох чалавека плянуецца прызначыць палкоўніка міліцыі дэпутата С.Давідовіча. Гэтае мейсца пуставала з таго часу, як яго вызваліў Іван Каратчэня, які стаў шэфам апарату СНД.

На пасаду старшыні Камісіі па абароне і нацыянальнай бясьпецы, якую ўзначальваў М.Грыб, мяркуецца прызначыць генэрала А.Новікава — галоўнага «палітрука» былой Беларускай вайсковай акругі, які цяпер займае аналягічную пасаду ў Міністэрстве абароны. Ён патрапіў у дэпутаты ВС па квоце вэтэранскай арганізацыі. Ягонае прозьвішча фігуравала сярод тых, хто ажыцьцяўляў на Беларусі ўказаньні ГКЧП (жнівень 1991 г.).

Кандыдатуру Новікава на пасаду старшыні камісіі прапанаваў Грыб. Гэта было на паседжаньні Прэзыдыюму ВС 18 лютага. Супраць выступіў Ніл Гілевіч. Ён заявіў, што на пасаду старшыні «такой камісіі» нельга прызначаць чалавека, рускага па нацыянальнасьці. Гілевіч лічыць гэта небясьпечным, «асабліва цяпер, калі на нашай тэрыторыі знаходзяцца расейскія войскі». Аднак Прэзыдыюм параіў Гілевічу «не разжигать межнациональную рознь» і аднадушна пастанавіў рэкамэндаваць «товарища Новикова».

«Няма ніякага сумневу, што Вярхоўны Савет прагаласуе за «товарища Новикова», — заявіў адзін з дэпутатаў-апазыцыянэраў. — У іх цяпер толькі адна надзея — на войска, у тым ліку расейскае, і на міліцыю».

Іван СІДАР

Вэтэраны дэманапалізуюцца

Абражаныя прасавецкімі антыадраджэнскімі выказваньнямі і ўчынкамі кіраўнікоў вэтэранскай арганізацыі, гарадзенскія пэнсіянэры вырашылі стварыць сваю, альтэрнатыўную, у якой бы шанаваліся нацыянальныя беларускія каштоўнасьці. У новаўтвораны арганізацыйны камітэт тут жа затэлефанаваў абураны старшыня абласной вэтэранскай арганізацыі народны дэпутат Сасноўскі і выказаў літаральна наступнае: «Вы не имеете права. Прекратите! У нас монополия на ветеранскую организацию. Вас всё равно не зарегистрируют, потому что нужно иметь республиканскую структуру... Я вас предупреждаю: если не прекратите, будем подавать в суд. За моральный ущерб вы нам заплатите больше миллиона рублей. Мы в этом имеем большой опыт».

«Гродзенская праўда» тым часам зьмясьціла гутарку з заснавальнікамі новай арганізацыі. Кіраўніцтва абласнога савету «афіцыйнай» арганізацыі вэтэранаў абурылася, і пад загалоўкам «Ветераны разберутся сами» газэта мусіла надрукаваць пратэст, падпісаны, апроч сп. Сасноўскага, таксама дэпутатамі РБ Караўкам, Крупнікам, Барсуковым, Сарокіным і сп. Абросімавым. Вось цытата адтуль: «Просматривается деятельность некоторых лиц внести раскол в организацию ветеранов, ввести в заблуждение общественность». Рэзюмэ наступнае: «Альтернативной организации ветеранов Республики Беларусь нет и быть не может».

Па-камуністычнаму хвацка! Атрымліваецца, што і сёньняшняму камсамолу за прыкладам старэйшых неабходна выдаць заяву аб манаполіі на права ядналь моладзь. А сытуацыя для СМБ сапраўды «небясьпечная». Апроч студэнцкіх, скаўцкіх ды іншых, у Горадні, прыкладам, нядаўна створаны Саюз Сельскай Моладзі. Цяпер камсамольцам давядзецца заняцца судовай дзейнасьцю, а філятэлістам судзіцца зь філяфаністамі й нумізматамі, аматарам катоў і котак — з уладальнікамі бульдогаў і аўчарак. А як жа інакш? Манаполія дык манаполія.

Улады рэагуюць на канфлікт. На сэсіі абласнога Савету 4 лютага была скасаваная пасада кансультанта па справах вэтэранаў пры старшыні абласнога Савету (якую займаў вышэйзгаданы спадар Сасноўскі). Але ж у горадзе «афіцыйныя» яшчэ з камуністычных часоў маюць 4 платныя стаўкі. Давядзецца цяпер дзяліцца з новаю беларускаю вэтэранскаю арганізацыяй. У Горадні ў яе ўжо запісалася каля 100 чалавек. Зараз, каб стварыць агульнабеларускую арганізацыю, патрэбныя філіі ў іншых гарадох. Таму ініцыятары запрасілі далучацца ўсіх ахвотных і далі кантактны тэлефон у Горадні — 45-45-01.

Віктар МАСКАЛЁЎ

За кадрам

Першая ледзі краіны Алена Кебіч у кампаніі з мужам і целаахоўнікам.

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Дом Домаша

Пасьля забойства Дз.Арцымені, які ня меў ахоўніка, вельмі надзённым стала пытаньне аховы першай службовай асобы Гарадзенскай вобласьці.

Сёньняшні старшыня абласнога савету Сямён Домаш займае зь сям'ёй з 4-х асобаў чатырохпакаёвую кватэру на другім паверсе звычайнага гарадзкога дому. Перад пад'ездам у аўтамабілі стала дзяжурыць ахова, прычым у нядаўнія маразы ёй даводзілася моцна мерзнуць.

Як стала вядома карэспандэнту СВАБОДЫ, неўзабаве С.Домаш зьменіць хатні адрас. На вуліцы Лермантава вызваліўся дом даваеннай пабудовы. У ім месьціўся гатэлік в/а «Азот», але апошнім часам яго ўтрыманьне абцяжарвала прадпрыемства, палова вытворчасьці якога спынена. Як сьведчыць камунальная служба, сёньня ў доме цячэ дах, падгнілі кроквы. Па нашых зьвестках, С.Домаш жадае зрабіць рамонт уласным коштам, а сваю прыватызаваную кватэру прадаць выканкаму паводле дзяржаўных расцэнак.

Сям'я старшыні аблсавету будзе жыць на першым паверсе, жылая плошча якога складае 78 кв. мэтраў. Зьверху, у мансардзе, куды ёсьць асобны ўваход, разьмесьцяцца ахоўнікі КДБ.

Віват, Касьцюшка!

16 лютага Гарадзенскі гарвыканкам прыняў рашэньне «Аб падрыхтоўцы й правядзеньні 200-х угодкаў Вызвольнага паўстаньня 1794 г.».

Будзе ўсталяваная мэмарыяльная дошка на Каралеўскім палацы, дзе мясьцілася Паўстанцкая Парадкавая Камісія і дзе 30 верасьня 1794 г. адбылася вайсковая нарада пад старшынствам Тадэвуша Касьцюшкі. У абласным гістарычна-краязнаўчым і школьных музэях адчыняцца экспазыцыі, прысьвечаныя гісторыі паўстаньня. Дзьве вуліцы й гарадзкі пляц набудуць імёны паўстанцкіх кіраўнікоў — Т.Касьцюшкі, Якуба Ясінскага, Міхала Агінскага. Ва ўсіх сярэдніх і вышэйшых вучэльнях з нагоды 200-х угодкаў пройдуць канфэрэнцыі ды сходы. У часе сьвяткаваньня будзе ладзіцца мастацкая выстава, выйдзе адпаведны «касьцюшкаўскі» плякат. Нарэшце, гарадзенскія навукоўцы возьмуць удзел у нацыянальнай юбілейнай канфэрэнцыі, якая адбудзецца ў Косаве.

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

Абяцанага тры гады чакалі. І не дачакаліся

За гады савецкай улады сярод беларускай кіроўнай намэнклятуры склалася моцная традыцыя абяцаць і падманваць.
Яскравым прыкладам таго, што сацыялістычны лад кіраваньня на Беларусі не адышоў яшчэ ў нябыт, ёсьць гісторыя з пагашэньнем аблігацыяў дзяржаўнай мэтавай беспрацэнтавай пазыкі СССР 1990 г.

Нагадаю: амаль чатыры гады таму ўрад Савецкага Саюзу выпусьціў згаданыя каштоўныя паперы, паабяцаўшы да 1995 г. ашчасьлівіць уладальнікаў дэфіцытнымі таварамі: тэлевізарамі, лядоўнямі, легкавымі аўтамабілямі ды г.д. Даверлівых людзей тады ў нашай рэспубліцы было шмат, нават болей, чым мелася аблігацыяў. І на многіх прадпрыемствах і ва ўстановах прыгожыя «абяцанкі» вылучылі толькі самым заслужаным працаўнікам: перадавікам вытворчасьці, вэтэранам, інвалідам вайны... Людзі гэтыя пераважна лішніх грошай ня мелі, таму выкуплялі аблігацыі, пазычаючы ў сваякоў і знаёмых, спадзеючыся, што хоць праз гады два ў іхнай хаце зьявіцца запаветны тэлевізар ці лядоўня. Іншага шанцу набыць гэтыя неабходныя рэчы ў іх не было — рынкавыя цэны ўжо тады «кусаліся».

Таксама вялікія спадзяваньні на абяцанкі партыі й ўраду ўскладвалі й уладальнікі аўтамабільных аблігацыяў. Хоць па тым часе і дзяржаўны кошт «Масквіча» ці «Запарожца» быў немаленькі, але ўсё ж больш-менш даступны простаму рабочаму ці службоўцу, якія дзеля ажыцьцяўленьня аўтамабільнай мары згодныя былі год-другі весьці самы аскетычны лад жыцьця. Словам, як ужо не аднойчы было ў гісторыі савецкай дзяржавы, ейныя шматпакутныя грамадзяне зацягнулі тужэй папругі, кінулі ўсе свае зьберажэньні на выратаваньне сацыялістычнай эканомікі і... засталіся ў дурнях.

Напрыканцы 1991 г. Савецкі Саюз разваліўся, а ў новых-старых кіраўнікоў сувэрэннай Беларусі аб даўгох рыжкоўска-паўлаўскага ўраду галава не балела. Хаця злашчасныя аблігацыі на тэрыторыі нашай рэспублікі распаўсюджваліся на распараджэньне габінэту міністраў Вячаслава Кебіча. Праўда, праз пэўны час беларускі Саўмін вырашыў усё ж аплаціць саюзныя аблігацыі і 6 красавіка 1992 г. прыняў пастанову «Аб дзяржаўных каштоўных паперах былога СССР». Згодна з гэтым дакумэнтам аблігацыі выкупляліся паводле намінальнай вартасьці, павялічанай на 40%. У дадатак Саўмін абавязаўся выплаціць беларускім крэдыторам былога СССР яшчэ 15% гадавых.

Аднак такі «крок насустрач» ня выклікаў хвалі ўдзячнасьці ў гаспадароў-уладальнікаў. Наадварот, яны сустрэлі гэты ўрадавы дакумэнт з абурэньнем. І ня дзіва, бо саўмінаўскай кампэнсацыі тады хапіла б хіба што на дзьверы ад лядоўні. Мяркуйце самі: уладальнік аблігацыі на аўтамабіль «Волга» заплаціў у 1990 г. за каштоўную паперу 16 тысяч рублёў. Велізарныя па тым часе грошы! А чаго вартая гэта сума, нават памножаная на 40% кампэнсацыі? Што можна было ў верасьні—сьнежні 1992 г. купіць за 20—25 тысяч рублёў? Пару аўтамабільных колаў. Натуральна, што людзі пачалі пратэставаць супраць такога падману.

Іх не суцешыла і чарговае рашэньне ўраду падвысіць кошт аблігацыяў у 5 разоў. На момант прыняцьця адпаведнай пастановы інфляцыя імчэла па Беларусі са значна большаю хуткасьцю і саўмінаўскай кампэнсацыі ўжо не хапала ні на дзьверцы ад лядоўні, ні на кола ад аўтамабіля. Зноў кінуліся небаракі абіваць парогі Дома ўраду і будынка Вярхоўнага Савету, але марна. Выплочваць даўгі спаўна кіраўніцтва Беларусі ўладальнікам аблігацыяў не згаджалася. І многія зь іх праз пэўны час стаміліся змагацца за свае зробленыя грошы.

Па зьвестках Міністэрства фінансаў, зараз на руках нашых суайчыньнікаў засталося ўсяго каля 3 працэнтаў аблігацыяў. Але сьвяткаваць канчатковую перамогу над уласным народам ураду яшчэ рана. Тыя гаспадары аблігацыяў, што не здаліся (у асноўным гэта ўладальнікі каштоўных папераў на набыцьцё аўтамабіляў) ўсё ж не зьбіраюцца дараваць дзяржаве свае зьберажэньні. Гэтыя людзі стварылі нават свой «аргкамітэт па абароне грамадзянаў Рэспублікі Беларусь ад узаконенага Саўмінам рабаваньня ўладальнікаў беспрацэнтных мэтавых аблігацыяў 1990 г.»

У гэтым арганізацыйным камітэце каля пяцідзесяці чалавек. За словамі лідараў, неўзабаве уладальнікі аблігацыяў маюць намер яшчэ раз зьвярнуцца да кіраўнікоў парляманту й ураду з просьбаю атаварыць аблігацыі альбо цалкам кампэнсаваць іхны кошт. Калі ж і гэтыя просьбы будуць праігнараваныя, падманутыя людзі спадзяюцца абараніць свае інтарэсы ў Вярхоўным судзе Беларусі, прад'явіўшы адпаведны пазоў прэм'ер-міністру і сьпікеру.

Зрэшты, захады ўладальнікаў аблігацыяў больш нагадваюць крок адчаю, чым нейкія дзейсныя меры. Нашыя ўлады, як вядома, ігнаруюць законныя патрабаваньні тысяч людзей. А тут усяго нейкія пяцьдзесят уладальнікаў аблігацыяў.

Так што не сумнявайцеся, чарговая перамога будзе за ўрадам. Пірава перамога.

Адам РОЎДА

Камэнтар народнага дэпутата Беларусі Ўладзімера Новіка:

Пытаньне «Аб аблігацыях дзяржаўнай мэтавай беспрацэнтавай пазыкі СССР 1990 г. на тавары народнага спажываньня» я спрабаваў уключыць у парадак дня 12-й сэсіі Вярхоўнага Савета. Таксама рабіў запыты да ўраду аб вяртаньні дзяржаваю даўгоў сваім грамадзянам з трыбуны Вярхоўнага Савету на 13-й сэсіі. Усё дарэмна.

У адказе на мой апошні запыт наконт аблігацыяў міністар фінансаў Сьцяпан Янчук, у прыватнасьці, паведаміў мне, што: «дадзеная пазыка была выпушчаная былым СССР. Атрыманыя ад яе сродкі былі пералічаныя ў саюзны бюджэт. Спробы кіраўніцтва Беларусі атрымаць ад Расейскай Фэдэрацыі неабходныя для выдачы ўладальнікам аблігацыяў тавары альбо эквівалентныя (з улікам інфляцыі) грошы посьпеху ня мелі».

Вось такое саўмінаўскае «алібі» — маўляў, я ня я й пазыка не мая. Відаць, забыўся Сьцяпан Янчук і ягонае непасрэднае начальства, што менавіта кабінэт міністраў Кебіча дапамагаў савецкаму ўраду распаўсюджваць на Беларусі вышэйпамянёныя аблігацыі й таму нясе поўную адказнасьць перад сваім народам за пагашэньне гэтых каштоўных папераў.

Дарэчы, некаторыя тавары, пад якія выпушчана большасьць аблігацыяў, вырабляюцца на беларускіх прадпрыемствах (напрыклад, лядоўні й тэлевізары), таму пры жаданьні ўрад мог бы знайсьці магчымасьць аддаць гэтыя даўгі. А што да аўтамабільных аблігацыяў, то іхным уладальнікам можна й трэба было б цалкам выплаціць грашовую кампэнсацыю, каб чалавек мог купіць доўгачаканае аўто па цяперашніх цэнах. У крайнім выпадку аблігацыі можна пераўтварыць і ў пэўную долю прыватызацыйных чэкаў.

Наш Саўмін, аднак, па старой камуністычнай звычцы выбраў традыцыйную адгаворку — спасылаецца на недахоп сродкаў. Але разам з тым урад без асаблівых цяжкасьцяў дамогся ад Прэзыдыюму Вярхоўнага Савету і Нацыянальнага банку вылучэньня 2,8 трлн. руб. на падтрымку калгаснага ладу (дарэчы, гэта азначае павесіць на кожнага жыхара Беларусі доўг у памеры 280 тыс. руб.), хаця ёсьць сумневы ў тым, што гэтыя грошы дойдуць да сапраўдных вытворцаў сельскагаспадарчай прадукцыі. Хутчэй за ўсё, большая частка гэтых нічым не забясьпечаных крэдытаў праз складаную разьмеркавальную сыстэму аграпрамснабаў, аграпрамбанкаў і падобных установаў пойдзе на ўмацаваньне бюракратычнага апарату, што сядзіць на шыі вытворцаў. Як вядома, сельскагаспадарчая намэнклятура — гэта апірышча камуністычнага «раю» на Беларусі, прыхільнікам і будаўніком якога выступае ўрад Кебіча. Вось бы так Кебіч клапаціўся пра сваіх простых грамадзянаў, якія даверылі дзяржаве ў 1990 г. не паветраныя, а сумленна зробленыя імі грошы.

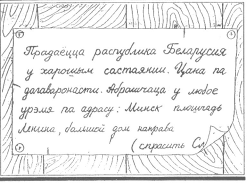

ПОШТА

МАФІЯ БУДЗЕ СМУТКАВАЦЬ ПА ЎРАДЗЕ КЕБІЧА

Калі паслухаць Кебіча, дык хутка (вось-вось ужо, калі, вядома, не перашкодзяць страйкі), мы сягнем сьветлай будучыні. Дзякуй таварышу Кебічу за добрыя спадзяваньні.

Але відавочна іншае — беларускія грамадзяне жывуць горш за афрыканцаў. Кожны можа перавесьці сваю зарплату ў даляры. І што ён атрымае? Сярэдне каля 20 даляраў. У Афрыцы прыйдзецца доўга шукаць працу, за якую б так мала плацілі.

У Летуве, Латвіі, Эстоніі зарплата ў некалькі разоў вышэйшая і крамы забітыя таварамі. У заўсёды жабрацкай Расеі зарплата складае каля 80 даляраў — вышэйшая за нашую ў чатыры разы. Кажуць, што ў іх рэсурсы. Але Расея самыя каштоўныя свае рэсурсы пампуе за мяжу праз Беларусь. За гэта яна дае нам мізар, які, тым ня менш, урад наш не ўключае ў дзяржаўны бюджэт. Тымі мільярдамі валюты, якія дастае Беларусь за транзыт, распараджаюцца ўрадавыя і нафтагазпрамаўскія чыноўнікі на сваё жаданьне. Як адзначылі на сэсіі Вярхоўнага Савету, гэтая сума складае дзесяць працэнтаў гадавога бюджэту Беларусі. Для Расеі — мізар, а для чыноўнікаў — добры навар. Як яны імі распараджаюцца — аднаму Богу вядома, ды яшчэ, напэўна, некаторым расейскім спадарам, якіх, відаць, ня крыўдзяць.

Вось у такія вялізныя шчыліны, як транзыт, бартар, дзяржаўны гандаль, які ўсё больш становіцца ценявою структураю, развалены Аграпрам, і прасыпаецца наш з вамі дабрабыт. І застаемся мы ля разьбітага карыта.

Сёньня гэтулькі рэальнай улады, колькі ёсьць у Кебіча, маюць два чалавекі: Кім Ір Сэн і Фідэль Кастра. У нас, гэтаксама як і ў Карэі, і на Кубе, урад кантралюе газэты, радыё, тэлебачаньне.

Але замацаваць гэтую ўладу можна, толькі стаўшы прэзыдэнтам. І Кебіч пачаў сваю перадвыбарчую кампанію. Працуе тэлебачаньне і ўсе радыёстанцыі Рэспублікі Беларусі! Слухайце мудрыя прамовы таварыша Кебіча. Ён абяцае ўсё, пра што толькі ні заікніся. Ён абяцае нам больш, чым абяцаў расейцам Жырыноўскі, нават прыцягнуць войска для барацьбы са злачыннасьцю.

Аднак калі Кебіч стане прэзыдэнтам, то чаму нешта павінна зьмяніцца? Што, салдаты перамогуць мафію? Хіба некаму не зразумела, што карупцыя пачынаецца з вышэйшых чыноўнікаў, што прыгрэліся пад крылом правадыра? Камэрсанты стануць плаціць больш падаткаў? Яны і гэтых ня плоцяць, бо падаткі шалёныя. Яны плоцяць хабар мафіі, і мафія павінна дзякаваць за высокія падаткі таварышу Кебічу, пад чыім кіраўніцтвам распрацаваная такая падатковая сыстэма. Мафія расьце й квітнее. Ці то з дурасьці, ці то зь некампэтэнтнасьці, ці можа яшчэ зь нейкіх прычынаў менавіта ўрадавыя дзеячы сталі хроснымі бацькамі нашай мафіі. Калі гэты ўрад пойдзе ў адстаўку, мафія аб'явіць жалобу.

Вячаслаў СУРЖЫЦКІ,
інжынэр

Менск

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

2.8 трыльёна на ўратаваньне калгаснага ладу

Прэзыдыюм Вярхоўнага Савету пастановай ад 11 лютага 1994 г. даручыў Нацыянальнаму банку вылучыць аграпрамысловаму комплексу крэдытныя рэсурсы ў памеры 2,8 трыльёна рублёў. Што гэта азначае для Беларусі?

Ужо бліжэйшым часам гэта прывядзе да абвальнага падзеньня курсу беларускага «зайца» да расейскага рубля й амэрыканскага даляра. Калі гэтыя 2,8 трыльёна пустых рублёў дададуць да ўжо заплянаваных 2,5 трыльёнаў бюджэтнага дэфіцыту ды прыбавіць да гэтага катастрафічны спад вытворчасьці, то эканамічная катастрофа відавочная.

Хто будзе адказваць за такія рашэньні? Вядома ж, не Савет Міністраў і не Прэзыдыюм Вярхоўнага Савету. Яны скажуць, што Вярхоўны Савет мог адмяніць іхнае рашэньне, але ён гэтага не зрабіў, а значыць, ухваліў пастанову Прэзыдыюму. Калгаснае лёбі на чале з дэпутатам У.Гаркуном, ратаваўшы чарговы раз малаэфэктыўную калгасную сыстэму, сьвяткуе перамогу. Гэта ня што іншае, як напампоўваньне эканомікі пустымі, нічым не забясьпечанымі грашыма. Рыхтуйцеся да чарговага вітка інфляцыі.

І яшчэ адзін момант. Прэзыдыюм Вярхоўнага Савету разам з Саветам Міністраў у лепшых традыцыях Палітбюро ЦК сталі распараджацца крэдытнымі рэсурсамі Нацыянальнага банка і сродкамі дзяржаўнага бюджэту, ня маючы на тое канстытуцыйных паўнамоцтваў. Нагадаем, што паводле арт. 97 дзейнай Канстытуцыі Рэспублікі Беларусі зацьверджаньне дзяржаўнага бюджэту, рэгуляваньне бюджэтнай сыстэмы адносіцца да выключнага распараджэньня Вярхоўнага Савету Беларусі.

В.Н.

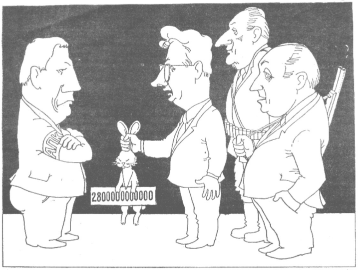

Малюнак Лявонція ЗДАНЕВІЧА

Шэрая калёна ў кірзавых ботах

Жаўнерская цэшка

Шчыра сазнаюся, таварыш маёр, што мае салдацкія наплечнікі зь літарамі СА, цэшка, гузікі — цю-цю. Сын-школьнік майго замежнага калегі быў вельмі ўсьцешаны сувэнірамі.

Калі мы з украінцамі, летувісам ды грузінам змушаныя былі раўці ў шыхце «Россия, березки-тополя, Россия, любимая моя!», я ўжо тады адчуваў, што гэтае войска — ня нашае і ніякага «інтэрнацыянальнага» абавязку перад аўганцамі ня меў беларускі хлопец Алег, мой прыяцель. Вось чаму я зь лёгкай душой як непатрэбшчыны пазбыўся сваіх савецкіх пагонаў.

Калі ўжо пазьней на ўнівэрсытэцкім зборы ў Слоніме мы вучыліся вайсковай справе «настоящим образом», шкадавалі сьвядома: вось каб гэта было сваё войска, беларускае. У самаволцы мы слухалі аповеды аднаго дзядзькі пра БКА, батальён якой стаяў у слонімскім Альбэрціне.

Сёньня я зайздрошчу кожнаму сустрэчнаму вайскоўцу або міліцыянту за іхныя цэшкі з Пагоняй, да якой, бачу па вачох, яны абыякавыя.

Пад чужую дуду

На Беларусі і Ўкраіне 90% афіцэраў было некарэннай нацыянальнасьці. Са 100 тысяч афіцэраў толькі 10% не пажадалі прысягаць Украіне, астатніх спакусілі напачатку някепскія ўмовы існаваньня й цёплы клімат. Сёньня, калі жыцьцё там вельмі пагоршылася, расейскае афіцэрства небеспадстаўна мянуюць пятаю калёнай, дзе пануюць антыўкраінскія настроі. Але. За гэты час вярнуліся дахаты 40 тысяч афіцэраў-украінцаў з былых савецкіх рэспублікаў.

У нас усё рабілася інакш. 1992 г. Афіцэры былой СА маўкліва не жадаюць даць прысягу беларускаму народу. Жаўнеры прысягаюць, афіцэры — не. 8 верасьня прысягаюць афіцэры запасу. Міністэрства абароны кляйміць іх здраднікамі і правакатарамі. Адзіны афіцэр у форме, капітан М., які прачытаў у той дзень прысягу разам з намі, быў зацкаваны й выжыты з войска. Расейцамі, татарамі ды іншымі «беларускімі» вайскоўцамі. Аэрадромы не кантраляваліся, генэралы, якія нам не прысягалі, разрабавалі й вывезьлі вайсковую маёмасьць у Расею. Нехта зьехаў сьледам, а іншыя сёньня ствараюць нашае войска.

31 сьнежня 1992 г. Афіцэрства нарэшце прысягае. Пародыя на прысягу, фарс. Адзін старэйшы лейтэнант апавядаў мне, што з пачуцьця пратэсту ён замест подпісу напісаў у прысяжным лісьце непрыстойнае слова, і ніхто гэтага не заўважыў! З усіх хваляваліся, адчуваючы ўрачыстасьць моманту, толькі два чалавекі, якія чыталі прысягу па-беларуску. Шматок паперы, такая прысяга да нічога не абавязвае. У адзіным толькі падразьдзеле, у райцэнтры М., рытуал прысяганьня быў арганізаваны цалкам па-беларуску. Неўзабаве афіцэра, які гэта зрабіў, выслалі з горада ў лясны гарнізон. «Аддзячылі».

Войска дагэтуль застаецца расейскім паводле афіцэрскага складу. Беларусаў зь іншых краінаў амаль не вяртаюць, у лепшым разе — каб адразу звольніць у запас з-за «празьмернага» патрыятызму.

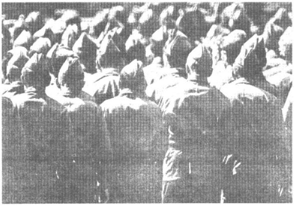

Беларуская савецкая

Беларуская савецкая армія мела сэнс у 20-я або 30-я гады, калі гэтую справу прыкрылі. Хто ведае, інакш у 41-м частка тэрытарыяльных войсковых адзінак магла б павярнуць штыхі супраць сталінскіх бальшавікоў. Таму й прыкрылі. Белсаўармія мела быць створаная ў 45-м, калі БССР усунулі ў ААН, аднак вядома было наперад, што падзея не адбудзецца.

Беларуская савецкая армія, створаная ў РБ з часткі СА, ня мае ніякіх пэрспэктываў. Пэнсіянэры-вайскоўцы роспачна гавораць сёньня «Нет больше армии!», а я дадам: «І ня будзе!» Яна разложыцца маральна й сама сабой разваліцца. Міністэрства абароны імкнецца захаваць зьмест свайго войска. Але ягоную сутнасьцяй была адданасьць КПСС і жалезнае выкананьне любых заданьняў савецкага ўраду (рэальна — Палітбюро), а гэтага больш няма й ня будзе. Войска апанавалі «разброд и шатания».

Так, захаваныя Ўзброеныя Сілы, ДОСААФ, ваенкаматы, суvoраўскія традыцыі. Вэтэраны бунтуюць: узмацніць вайскова-патрыятычнае выхаваньне савецкай моладзі! Невідушчыя людзі. Зьмяніліся палітычныя рэальнасьці, а разам — моладзь, якая ўцякае з кашары або ўвогуле не зьяўляецца на паборныя пункты. Раней за гэта — турма, а цяпер — даганяй вецер у полі. На расейска-савецкіх ідэялягічных і вайсковых традыцыях будаваць нацыянальнае войска немагчыма. Але традыцыяў беларускай вайсковай славы Міністэрства абароны бяіцца як агню. Калі так, у белсаўарміі дзьве будучыні: жорсткае закручваньне шрубак (як робіцца ў таталітарнай ці хунтавай краіне) або поўная дэградацыя, чаго застаецца ёй і пажадаць.

Акупанты?

Са школьных гадоў памятаю кніжку з фотадакумантамі аб вызваленьні Беларусі ў 44-м. Вельмі ўразіў здымак: чыгуначная дрызіна з жалезным рогам — каб нішчыць шпалы, калі будзе вывезены нарабаваны скарб і апошні нямецкі эшалён вырушыць на Захад. Сёньня расейскае войска, пакідаючы свае базы на Беларусі, псуе ўсё тое, што немагчыма вывезьці: будынкі, нерухомасьць, лініі электраперадачаў. Каб запабегчы падобнаму варварству, слушна робяць прыбалты, патрабуючы ад расейцаў кампэнсацыі (без асаблівай надзеі на гэта). У нас расейцы пакідаюць пасьля сябе пустэчу.

Дактрына

Паводле новае расейскае дактрыны, у якасьці магчымых варожых краінаў у Эўропе называюцца Румынія, Малдова, Украіна, Польшча і г.д. Тры балтыйскія краіны лічацца мейсцам магчымага плянцдарму для заходніх войскаў. Саюзьніцай у Эўропе называецца адна толькі Беларусь. Аніводная азіяцкая дзяржава не зьяўляецца рэальнаю ваеннаю саюзьніцай Расеі.

Пацыфісты

Палова з тых, каму давялося выконваць «ганаровую» канстытуцыйную прынуку, з радасьцю не пайшлі б служыць у СА. Але за гэта чакала турма. За адмову выконваць «інтэрнацыянальны абавязак» — трыбунал. Гэта ў Штатах магчыма было бунтаваць супраць віетнамскай вайны, уцякаць ад адпраўкі туды. Адным з тых пацыфістаў быў сёньняшні амэрыканскі прэзыдэнт.

Вялікая частка беларускае моладзі не жадае служыць у белсаўарміі, ня бачыць у гэтым сэнсу, грэбуе. Слова «пацыфіст» у СССР было сынонімам «злачынцы». Сёньня беларускія дэпутаты не жадаюць дазволіць альтэрнатыўнае вайсковае службы.

БЗВ

Пасьля адраджэньня Польшчы ў ейным войску было шмат афіцэраў расейскай арміі, нават расейцаў. Гэта, аднак, не азначала, што афіцэры-палякі былі ў меншасьці і тым больш не служыла нагодаю для цкаваньня апошніх... Узброеныя Сілы РБ — унікальныя ў гэтым сэнсе. Антыбеларускія афіцэрскія саюзы, у якіх амаль няма самых беларусаў, Міністэрства абароны мае ў фаворы. Беларускія патрыёты ў гэтым войску — пэрсоны нон грата. Аднак сваімі бязглуздымі дзеямі Міністэрства абароны стварае герачны зпас Беларускаму згуртаваньню вайскоўцаў. Праз 10 год ніхто ня ўспомніць пра Саюз афіцэраў або пра генэрала Казлоўскага, а вось БЗВ ужо ўпісана ў беларускую гісторыю.

Вайсковае сьвята

Каб Міністэрства абароны было менш па-савецку заідэялізаванае і там знайшлося крыху разумных галоваў, дык вайсковым сьвятам у нас абралі б нэўтральную дату. Прыкладам, вызваленьне Прупойска або Бабруйска ад каго-небудзь. Дрымучая недасьведчанасьць міністэрскіх афіцэраў, звычайная някемлівасьць, нязгодлівасьць прагназаваць прывяла да таго, што частка грамадзтва будзе па-ранейшаму сьвяткаваць, нібыта нічога й не зьмянілася, Дзень СА і ВМФ, а другая ў той жа дзень — 23 лютага — адзначыць 50-я ўгодкі стварэньня Беларускай Краёвай Абароны. Карацей, сьвядома ці не, але яны справакавалі ў грамадзтве канфрантацыю, якая будзе пашырацца. Брава, таварышы палкоўнікі!

Сяргей МАКСІМОВІЧ

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Сяргей ДУБАВЕЦ

Вайна

Хто скажа, калі пачалася Другая сусьветная вайна? Ясна, што да таго, як фашыстоўскія танкі рушылі за межы Нямеччыны, і да таго нават, як да ўлады прыйшоў Гітлер. «Так склаліся абставіны». Не прапусьціць бы пачатак трэцяй сусьветнай вайны. А можа яна ўжо ідзе? Ці вось-вось пачнецца — з таго моманту, як будуць падпісаныя дакумэнты пра ўваходжаньне Беларусі ў РФ.

Калі сёньня тлумачаць, чаму ў 30-я гады ў Эўропе буйным цьветам расьцьвіў фашызм, дык сярод першых прычынаў называюць разлад і паблажлівае стаўленьне антыгітлераўскай кааліцыі. Вэтэраны мінулай вайны і цяпер часам паўтараюць: «Чакайце, Германія яшчэ сябе пакажа».

Але сёньня Германія разам з астатнім Захадам паказвае тую самую паблажлівасьць, якая калісь паспрыяла росквіту нацызму ў ёй самой. Сёньня яны падкормліваюць Расею ды заплюшчваюць вочы на ейнае жаданьне любой цаной вярнуць сабе ранг супэрдзяржавы.

Расея ўжо цалкам пазбавілася свайго комплексу «добрых ідэяў» — сусьветнай рэвалюцыі, вызваленьня народаў, міратворчасьці. Яна дасьпела да таго, каб сьцьвярджаць свае інтарэсы. Расея зьмяніла сваё калектывісцкае аблічча на крайні эгацэнтрызм. Ужо сказана пра Аляску, Балтыю, пра «азиатское подбрюшье», нават пра Польшчу... Ужо вынайдзены варыянт апазнаваньня эліты — «наши» — так падобны да вядомага «nazi», і застаецца толькі знайсьці «жыдоў». Справа нядоўгая: «жыд — гэта нахлебнік, якога ня трэба заваёўваць, ён просіцца сам».

Такім чынам уваходжаньне Беларусі ў РФ вырашыць адразу дзьве праблемы пачатку трэцяй сусьветнай вайны. Праблему нацыі другога гатунку ў межах самой Расеі (цыганамі, туркамі, жыдамі і г.д. на гэты раз будзем мы — беларусы) і, што значна важней, — праблему расколу «антыгітлераўскай кааліцыі». Выхад Беларусі з усходне-эўрапейскага блёку невялікіх дзяржаваў, дзе яна мусіла заняць цэнтральнае мейсца, ператварае ўвесь эўрапейскі рэгіён у плацдарм свабоднага манэўру, і Гітлер, які гэтым разам пойдзе з усходу, зноў ня будзе мець праблемаў. Гадоў праз сто ў школьным падручніку гісторыі напішуць: «Беларусь здрадзіла краінам свайго рэгіёну. Новыя сістэмы бясьпекі ў Эўропе не пасьпелі аформіцца, што і прывяло да пачатку вайны».

Гісторыя паўтараецца.

Расейцы маюць намер вярнуцца ў Балтыю

Пераход Расеі да пагрозаў краінам Балтыі, агучаных вуснамі міністра замежных справаў Козырава ды іншых высокапастаўленых расейскіх урадоўцаў, турбуе ня толькі жыхароў гэтых дзяржаваў. Узмацненьне імпэрскіх настрояў у вонкавай палітыцы Расеі непакоіць і Захад. Прапануем артыкул уплывовага брытанскага часопіса *The Economist*, прысьвечаны гэтай праблематыцы.

Для балтыйскіх дзяржаваў паняцьці «гісторыя» і «кашмар» маюць шмат агульнага. Успаміны пра катаваньні, ссылкі ды галечу ў савецкім палоне ўсё яшчэ сьвежыя ў людзкой памяці. Гэтымі днямі пад ціскам уваскрослых імпэрскіх амбіцыяў намінальна дэмакратычных палітыкаў з атачэньня Барыса Ельцына старыя страхі прыбалтыйцаў ажываюць ізноў.

Напружанасьць расьце з пачатку 1993 г., калі расейцы пачалі выяўляць незадаволенасьць стаўленьнем да расейскамоўнага насельніцтва ў балтыйскіх краінах. Некаторыя спрэчкі, праўда, былі непазьбежныя, калі ўлічыць, што блізу чвэрць жыхарства Латвіі ды Эстоніі нарадзіліся за мяжой, пераважна ў Расеі. Пэўныя скаргі расейцаў таксама мелі падставы: большыня пасьляваенных імігрантаў у Эстоніі павінна здаць іспыт зь дзяржаўнае мовы, каб атрымаць грамадзянства; Латвія ўсё яшчэ спрабуе ўсталяваць заканадаўчы статус шматлікага расейскамоўнага насельніцтва, якое ня мае латвійскага грамадзянства. Але апошнімі месяцамі Расея перайшла ад выказваньня незадавальненьня да адкрытых пагрозаў і нават ставіць пад сумнеў прынцып незалежнасьці для балтыйскіх краінаў.

Тэмпэратуру расейска-балтыйскіх дачыненьняў можна вымяраць тэмпамі вываду рэштак былых савецкіх войскаў з Латвіі ды Эстоніі. Гэты працэс быў спынены летась на час, пакуль будзе працягвацца «дыскрымінацыя» расейцаў (Крэмль напачатку згадзіўся з Захадам ня зьвязваць гэтыя два пытаньні). Мінулым летам войскі былі выведзеныя зь Літвы, але большасьць зь іх накіравалі ў калінінградзкі анкляў Расеі. Літва апынулася заціснутаю расейскімі войскамі з усходу і захаду.

Перамовы пра далейшы вывад войскаў завязьлі ў багне. Міністар замежных справаў Расеі Андрэй Козыраў назваў поўны вывад войскаў з Балтыі «крайнім разьвязаньнем», бо вядзе да ўзьнікненьня вакууму бясьпекі, што можа дэстабілізаваць сытуацыю. Балтыйскія дзяржавы, як і іншыя былыя савецкія рэспублікі, абвясьціў ён, стагодзьдзямі ўваходзілі ў расейскую «сфэру ўплываў» і павінны там заставацца. Прыбалтыйцы сярдзіта адрэагавалі на гэтую заяву, згадаўшы, што ў 1940 г. расейскія «інтарэсы» прывялі да агрэсіі. Пазьней Козыраў сказаў, што ня меў на ўвазе, каб войскі заставаліся на няпэўны час супраць волі прыбалтыйцаў, і назваў рэакцыю на сваю заяву «істэрычнаю».

Жыхароў Прыбалтыкі гэта, аднак, мала суцешыла, як, зрэшты, і артыкул Ельцынавага дарадцы Андраніка Міграняна ў «Независимой газете», у якім сьцьвярджаецца, што Расея зрабіла паважную памылку, даўшы прыбалтыйцам незалежнасьць адразу ж па развале Савецкага Саюзу. Далей дарадца прэзыдэнта піша, што калі Захад будзе перашкаджаць «інтэграцыі й стабілізацыі» на тэрыторыі вакол Расеі, гэта будзе «недружалюбным актам».

Што падобныя пагрозы могуць значыць на практыцы, пакуль няясна. У найлепшым разе яны (як прыватна кажуць расейскія дыпляматы) прызначаныя для «нутраного спажываньня» і ўяўляюць спробу выпусьціць пару, нагнаную нацыяналістычнымі памкненьнямі Уладзіміра Жырыноўскага. У найгоршым выпадку гэтыя пагрозы паслужаць спробе накінуць Эстоніі, Латвіі ды Літве шчыльнейшае эканамічнае й вайсковае супрацоўніцтва са створанай паводле савецкага ўзору прарасейскаю канфэдэрацыяй. Такі паварот падзеяў сустрэне супраціў прыбалтыйцаў і пакладзе край праяўленьню Захадам добрай волі. Гэта, здаецца, болей раздражняе, чым стрымлівае расейскія ўлады, якія мяркуюць, што прыбалты па-антырасейску настроеныя і няўдзячныя, а іхныя заходнія сябры — крывадушныя.

Насельніцтва прыбалтыйскіх краінаў разам ледзьве дасягае 8 млн., а іхныя рэгулярныя войскі, кепска ўзброеныя й слаба падрыхтаваныя, ня могуць параўнацца з больш чым 18-тысячнаю групоўкаю расейскіх войскаў, якая ўсё яшчэ застаецца на іхнай тэрыторыі. Гэтым летам будзе сфармаваны сымбалічны пяхотны батальён з 650 чалавек для ўдзелу ў апэрацыях ААН дзеля падтрыманьня міру, сродкі на які выдаткавалі скандынаўскія краіны. Нават невялікія збройныя фармаваньні пры моцнай народнай падтрымцы могуць стацца магутнаю сілаю: у Летуве ў студзені 1991 г. маладыя людзі, узброеныя палкамі ды паляўнічымі стрэльбамі, падтрыманыя сотнямі тысячаў бяззбройных дэманстрантаў, здолелі папярэдзіць напад савецкіх вайскоўцаў на парлямант.

Апрача таго, летувіскія дыпляматы імкнуцца мацаваць сувязі з Украінаю ды Польшчаю. Міністры абароны пяці паўночнаэўрапейскіх краінаў запрасілі сваіх прыбалтыйскіх калегаў на сустрэчу, што мае адбыцца гэтым летам. Абачлівыя (але салідна ўзброеныя) швэды далі зразумець, што яны не абавязкова застануцца нэўтральныя ў балтыйскай вайне. Адна афіцыйная асоба краіны адзначыла ў прыватнай размове, што на практыцы падтрымка можа выявіцца ў наданьні прытулку «ўраду ў выгнаньні» ў Стакгольме, калі супраць той або іншай краіны будзе зьдзейсьненая агрэсія.

Падрыхтаваў Вінцук ШОСТКА

Дзе на сьвеце найлепш жывецца

Дзе б вам больш за ўсё хацелася жыць? У рамантычным Парыжы? Або вас вабіць сонечны Сыднэй ці які-небудзь швайцарскі курорт для аматараў катацца на іртах? Пэўна, выбраць даволі цяжка. Тым болей што магчымасьці беларускіх грамадзянаў падарожнічаць па сьвеце пакуль надта абмежаваныя. Вызначыцца вам дапамогуць брытанскія спэцыялісты, якія зрабілі статыстычны аналіз па 22 краінах сьвету.

Эканамічныя пакназьнікі

	ВНП на душу $	Сярэдні гадавы рост ВНП % 1983—92	Сярэдняя гадавая інфляцыя % 1983—92	Беспрацоўе як % ад працоўнай сілы 1992	Доля падаткаў як % ад ВНП 1991	Тэлефонныя лініі на 100 чалавек 1990	Аўтамабілі на 1000 чал. 1990	Забруджаньне (выкіды CO_2, тонаў на душу, 1989)
ЗША	22,130	2,7	3,8	7,4	27	45	589	19,7
Швайцарыя	21,780	2,0	3,2	2,5	32	58	447	5,9
Нямеччына	19,770	2,7	2,2	7,7	39	40	490	10,5
Японія	19,390	4,1	1,8	2,2	30	44	285	8,5
Канада	19,320	2,8	4,4	11,3	36	58	473	17,3
Ганконг	18,520	6,3	7,8	2,0	11	42	29	7,0*
Францыя	18,430	2,2	4,4	10,2	41	50	418	6,4
Швэцыя	17,490	1,7	6,7	5,3	50	68	419	7,0
Італія	17,040	2,4	7,4	10,7	31	39	459	6,8
Аўстралія	16,680	3,0	6,4	10,8	27	47	435	15,5
Брытанія	16,340	2,2	5,5	10,1	36	44	403	9,9
Н.Зэляндыя	13,970	0,5	7,9	10,3	39	44	455	7,8
Ізраіль	13,460	4,0	69,3	12,0	40*	34	145	7,3
Гішпанія	12,670	3,2	7,6	18,4	35	32	308	5,2
Багамы	11,235	1,7	5,1	14,8	5*	26	250*	3,0*
Пд.Карэя	8,320	9,2	5,1	2,4	16	32	27	5,2
Мэксыка	7,170	1,4	59,2	3,2	18	6	65	3,7
Расея	6,930	-2,0	54,6	0,8	40*	15	50*	13,3
Вугоршчына	6,080	-0,6	15,2	12,2	50*	10	169	6,1
Бразылія	5,240	1,9	472	5,9	75	6	104	1,4
Кітай	1,680	9,4	8,2	2,3	45*	1	2	2,2
Індыя	1,150	5,2	9,3	11,7	14	1	2	0,8

Лічбы па Расеі адносяцца ў большасьці выпадкаў да былога СССР. * Прыблізна.

Крыніцы: World Bank; IMF; OECD; ILO; PlanEcon; EIU; IMD; ECLAC; UNDP; UNEP

Уважліва ўгледзьцеся ў табліцу эканамічных паказьнікаў і выбірайце, што вам даспадобы. Калі шукаеце заможнага жыцьця, дык краіна вашых мараў — Амэрыка, дзе валавы нацыянальны прадукт (ВНП) на душу насельніцтва складае $22130. За Амэрыкай па пятах ідзе Швайцарыя. На іншым канцы спэктру стаіць Індыя з прыбыткам усяго $1150 на душу (усе лічбы за 1991 г.).

Але шмат якія багатыя краіны разьвіваюцца значна павальней, чым так званыя новыя індустрыйныя дзяржавы. Калі краіна зь бяднейшай эканомікай імкліва разьвіваецца, яна можа прапанаваць больш магчымасьцяў хутка пабагацець. Напрыклад, за апошняе дзесяцігодзьдзе рост эканомікаў Кітаю й Паўднёвай Карэі склаў больш як 9% штогод, г.зн. утрая хутчэйшы за ЗША. Выключэньне ў гэтым сьпісе — Ганконг, які мае і высокі сярэдні прыбытак $18520 (у Вялікабрытаніі — $16340), і адзін з найхутчэйшых тэмпаў росту.

Высокая інфляцыя можа вельмі ўскладніць штодзённае жыцьцё. Калі вы ня маеце навуковай ступені ў вышэйшай матэматыцы, старайцеся абмінаць Бразылію, дзе сярэдняя штогадовая інфляцыя за апошняе дзесяцігодзьдзе складае 472%, а зараз набліжаецца ўжо да 2000%. У Нямеччыне ды Японіі, дзе інфляцыя вагаецца ў межах 2%, жыцьцё куды спакайнейшае.

Ураді некаторых краінаў не жадаюць публікаваць рэальныя лічбы беспрацоўя. Напрыклад, афіцыйная статыстыка сьцьвярджала, што ў Расеі 0,8% працаздольнага насельніцтва ня мае працы, тымчасам як паводле незалежных ацэнак гэтая лічба набліжаецца да 7—10%. Гішпанія ў гэтым сэнсе больш шчырая, бо не прыхоўвае найвышэйшы сярод 22 разгляданых краінаў узровень беспрацоўя (18,4%).

Нікому не даспадобы зьбіральнікі падаткаў, але ў некаторых краінах яны больш прагныя, чым у іншых. У 1991 г. у Бразыліі падаткі склалі 75% ВНП, часткова з прычыны ўплыву гіпэрінфляцыі на падатковую сыстэму. Швэцыя займае другое мейсца паводле велічыні падаткаў (50% ВНП), што амаль удвая перавышае амэрыканскі ўзровень (27%). Багамы (5%) і Ганконг (11%) чакаюць тых, хто хоча плаціць найменш.

Чым багацейшая краіна, тым болей атрыбутаў сучаснага жыцьця маюць ейныя жыхары — ад факсаў да мікрахвалевых печак. Але нават багатыя краіны вельмі розьняцца. Швэцыя ўзначальвае сьпіс найбольш тэлефанізаваных краінаў, дзе на 100 чалавек прыпадае 68 лініяў. Для параўнаньня, Гішпанія мае толькі 32, г.зн. менш за кожную іншую індустрыялізаваную дзяржаву. Амэрыка мае найболей аўтамабіляў: 589 на кожную тысячу чалавек, што ўдвая больш, чым у Японіі. Калі ж вы ненавідзіце машыны, кіруйцеся ў Кітай або Індыю (2 аўто на тысячу чалавек).

Навала аўтамабіляў і насычанасьць індустрыяй непазьбежна забруджваюць навакольле. Апошні слупок табліцы паказвае ўзровень выкідаў дыаксыду вугалю тэхнагеннага паходжаньня. Амэрыка мае найбольш выкідаў (20 тонаў на асобу), Індыя — найніжэйшы, бо мае значна слабейшую прамысловасьць.

Падрыхтаваў
Віктар ЛУК'ЯНАЎ

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Зьбігнеў СЬВЕНХ

Закляцьце Казімера Ягайлавіча

Пачатак у №№1—6

Лаўрын Гуцэвіч, дойлід, прафэсар архітэктуры, тапаграфіі і геаграфічных картаў у Галоўнай літоўскай школе і вайсковай школе пры ёй у Вільні, другі з чатырох сыноў Сымона Гуцэвіча-Стокі, зьявіўся на сьвет у Міганцах Вількамірскага павету, хрышчэньне прыняў і да ліку жывых далучаны ў Палавені 5 жніўня 1753 г.

Правёўшы немаўлячыя гады пад бацькоўскаю страхою, Лаўрын пачатковыя веды набыў у парафіяльнай школе ў Купішках; далейшую ж навуку два гады асільваў пры касьцёле ў Палавені.

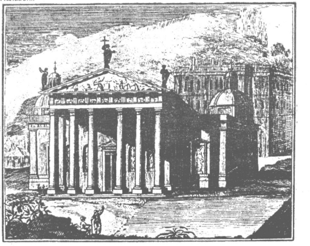

Фасад Віленскай Катэдры *(рысунак Я.Рустэма)*

Заўважыўшы ў натхнёнага падлетка ахвоту да вучобы, бацька й сябры вырашылі паслаць яго ў павятовую школу аа. піяраў у Панявеж; там, ужо сам зарабляючы, хлопец правёў пяць гадоў і, можа, назаўсёды там бы і застаўся, бо меў такое пакліканьне. Але ў наступным годзе бацька, якому пажар зьнішчыў увесь маёнтак, забраў сына са школы і пажадаў яго мець пры сабе за памочніка. Падуладны волі бацькоўскай, але ня здольны заспакоіць у сабе жаданьне дасканаліць моц душэўную, Лаўрын, нарэшце, выпрасіў у расчуленага бацькі дазвол на ледзьве не выжабраную дапамогу паступіць у Галоўную віленскую школу.

Апынуўшыся між чужымі, ён быў пазбаўлены магчымасьці ўтрымацца пры школе. На час суцішыў свае мары, надзеў манаскую сукню і два з паловай месяцы ў кляштары аа. місыянэраў рыхтаваўся да духоўнага сану. Адначасна руплiва займаўся сьвецкімі навукамі. Неўзабаве гэтую стараннасьць Гуцэвіча заўважыў на публічных іспытах у 1775 г. сьв. пам. князь Масальскі, біскуп віленскі, тагачасны старшыня Адукацыйнай Камісіі, і перавёў яго ў дыяцэзійную сэмінарыю. З надзвычайнаю ахвотаю Лаўрын пачаў вучыцца архітэктуры ў Кнафуса, адзінага на той час дойліда ў Літве, які якраз будаваў палац у Верках і акурат скончыў некалькі будынкаў у горадзе.

Ветлівым абыходжаньнем у таварыстве і выдатнымі посьпехамі ў навуках Гуцэвіч заслужыў княскую ласку, меў штораз лягчэйшы доступ да яго асобы, а таму аднаго разу ў часе даверлівай размовы з біскупам прызнаўся, што да духоўнага сану ня меў ніколі шчырага пакліканьня і быў бы рады зьмяніць свой стан, каб цалкам аддацца навукам сьвецкім. Біскуп Масальскі дазволіў гэта і, зыходзячы са схільнасьцяў і здольнасьцяў Гуцэвіча, які ў архітэктуры бачыў сэнс усяго свайго жыцьця, прыняў яго ў свой двор і стаў рыхтаваць адпаведнае яму месца. Маючы намер і абавязак перабудаваць катэдральны касьцёл у Вільні і едучы ў 1778 г. за мяжу, узяў яго з сабою дзеля знаёмства з замежнымі краінамі і агляду славутых пабудоваў. Лаўрын пабываў у Караляўцы, Гданьску й Бэрліне. У Гамбургу пазнаёміўся з таемнымі навукамі. Потым жыў у Капэнгагене, Любэку і Брэмэне, ажно пакуль яго князь не адклікаў у Парыж. Тут ён быў бы паглынуты, не раўнуючы як кропля, каб зноў жа не апякунская рука князя...

Перапынім на хвілю гэтую прамову-дыямэнцік Караля Падчашынскага, на пакаленьне маладзейшага калегі Гуцэвіча, што чыталася на публічным паседжаньні імпэрскага Віленскага ўнівэрсытэту (гэтак у арыгінале за 15 верасьня новага стылю 1823 г.), і абяцаем вярнуцца да жыцьцяпісу Гуцэвіча, зьдзейсьненага ў калярытным стылі эпохі. Тымчасам аддамо слова нястомнаму сьвятару Яну Курчэўскаму, які здолеў справу Гуцэвічаву апісаць больш ясна й ляпідарна.

Аднаўляючы Катэдру паводле свайго пляну, Гуцэвіч нічога не зьмяніў у нутраным яе ўбранстве, а толькі адрамантаваў пашкоджанае скляпеньне ў капліцы Марыі і пабудаваў на ўзор капліцы сьв. Казімера трохпавярховую закрыстыю на супрацьлеглым баку касьцёлу, па левы бок ад вялікага аўтара. Зьлева ад касьцёлу, насупраць капліцы Марыі, дойлід узьвёў падобную да яе капліцу, цяпер сьв. Уладзіслава, надаўшы ёй усярэдзіне авальную форму, як і ў капліцы Марыі. Звонку ж, каб не парушыць стыль, абклаў тыя дзьве капліцы мурамі ў квадрат. Пасоўваючыся на пэўнай адлегласьці ад капліцаў да касьцёлу, Гуцэвіч вымураваў дзьве бакавыя сьцены, раўналежныя старым касьцельным, і давёў іх з аднаго боку да капліцы сьв. Казімера, а з другога да закрыстыі. Да гэтых сьценаў дойлід дастасаваў усе бакавыя капліцы, зламаўшы іхныя даўнейшыя канцавыя сьцяны. Такім чынам ён надаў усім сьценам аднолькавую даўжыню і амаль што аднастайны выгляд.

НЕ ЗАЧАПІЎ ТОЛЬКІ КАПЛІЦЫ БЯЗГРЭШНАГА ЗАЧАЦЬЦЯ (ЦІ СТАРОЙ КАРАЛЕЎСКАЙ) — МАГЧЫМА, ТАМУ, ШТО НА СЬЦЯНЕ ЗА ВЯЛІКІМ АЎТАРОМ ФУНДАТАР ЗЬМЯСЬЦІЎ ПАГРОЗЬЛІВЫ НАДПІС: VIOLATOR HUIUS OPERIS INFELIX ESTO*; да таго ж шкада было нішчыць па-майстэрску зробленае купальнае скляпеньне ў некалькі ярусаў, аздобленае лепкаю з гіпсу і фрэскамі. ЗБОКУ АД НЕКРАНУТАЙ ТАДЫ СТАРОЙ КАРАЛЕЎСКАЙ КАПЛІЦЫ ПРАВЁЎ БАКАВУЮ СЬЦЯНУ, ШТО ЗЛУЧАЛА НЯДАЎНА ПАБУДАВАНУЮ ПЯРЭДНЮЮ КАПЛІЦУ ЗАКРЫСТЫЮ.

Урэшце, адступіўшы на пару сажняў ад новых нутраных сьценаў, Гуцэвіч паставіў з абодвух бакоў паміж пярэднімі ды тыльнымі капліцамі па каляннадзе. Фасадных вежаў ён не аднаўляў, але зрабіў шыкоўную прыбудову, якую падпіралі шэсьць велізарных калёнаў, а з другога боку — пярэдняя сьцяна галоўнага касьцельнага гмаху. Над прыбудоваю былі разьмешчаныя тры статуі: праваруч сьв. Казімера, леваруч сьв. Станіслава, пасярэдзіне — сьв. Галены з крыжам. Цыліндрычнае скляпеньне перадпакою было аздоблена разэтамі, фрызы — гіпсавымі адлівамі, якія месьціліся ў паглыбленьнях і выяўлялі касьцельны посуд і рыштунак да службы Божай. Карнізы на франтоне касьцёлу, на калёнах і пад застрэшкам зрабілі з абчасанага каменю, прывезенага з Брэмэну й з нашых Чабішкаў.

Выраўнаныя капліцы звонку з абодвух бакоў касьцёлу накрылі дахам, асобным ад галоўнага будынку. На застрэшкі абодвух бакавых дахаў паставілі мураваныя балюстрады з проймамі для сьцёку вады (вада адвеку была адным з ворагаў Віленскай катэдры, але аднойчы спрычынілася да важнага адкрыцьця — пра гэта ў наступным разьдзеле). Па-над гэтымі дахамі на трэць узвышаўся дах старога касьцёлу. Пярэдняя сьцяна зьверху была аздобленая скульптурамі Рыгі, прафэсара рымскай Акадэміі сьв. Лукаша: у вільчыку франтону паказана Ноева ахвяраваньне, ніжэй па баках статуі Масея і Абрама. У цэнтры разьмешчаны чатыры статуі сьвятых Эвангелістаў; над імі барэльефы, што выяўляюць падзеі з жыцьця апосталаў: казань сьв. Пятра, вылекаваньне хворага, сьмерць Ананія, вылячэньне хворага ў Лістры сьв. Апосталам Паўлам.

Што ж да нутранога выгляду катэдры, то, як сьведчыць неадменны яе летапісец Курчэўскі, Гуцэвіч, апрача кананічнага, узьвёў аўтар сьв. Станіслава, так званы «на скалцы» — на мейсцы даўнейшага вікарыеўскага. Вядома, што той даўнейшы аўтар сягаў аж да скляпеньня і складаўся з аўтара сьв. Станіслава зьнізу, далей узвышаўся двух'ярусны аўтар, што заканчваўся аблокамі пад самай стольлю. Пэўна, яны былі разбураныя, і таму Гуцэвіч замяніў іх новым аўтаром. Упрыгожыў ён вікарыеўскі аўтар гэтак: сьпераду зьмясьціў чатыры калёны ў дарычным стылі і насупраць іх — чатыры пілястры пры сьцяне; над імі збудаваў скляпеньне, абкружанае звонку карнізамі з трохкутным шчытом сьпераду; усё гэта размаляваў пад мармур: калёны й пілястры колерам вэрдэ-антыка, карнізы — белым, а аснову — шэрым, так званым чыпаліна; капітэлі калёнаў і пілястраў, выступы пад карнізамі і аздобы на фрызе — пазалацію. Пад гэтым аўтаром знаходзіцца невялікі склеп, куды даўней, відаць, складалі рэліквіі, а пад ахвярнікам у старых скрынях захоўваецца шмат рэліквіяў, хіба тых, што прывёз з Рыму кароль Аляксандар Ягайлавіч, а таксама пазьнейшых. У аўтары месьціцца абраз забойства сьв. Станіслава Баляславам Сьмелым пэндзля Францішка Смуглевіча. Гуцэвіч меў таксама намер абчасаць цяжкія прызматычныя калёны ў касьцёле і зрабіць іх круглымі паводле дарычнага ордэру, падобна да калёнаў «на скалцы» пры аўтары сьв. Станіслава; накрэсьліў плян хораў, што меліся стаяць на 16 слупах, аднак сьмерць перашкодзіла яму завершыць пачатае будаўніцтва і аздабленьне.

Эвангеліст Марка *(скульптура Т.Рыгі)*

КНЯЗЬ БІСКУП ІГНАЦЫ МАСАЛЬСКІ БЫЎ ПЕРШАЮ АХВЯРАЮ «ЗАКЛЯЦЬЦЯ КАЗІМЕРА ЯГАЙЛАВІЧА» НА ПЕРАЛОМЕ СТАГОДЬДЗЯЎ?

Наколькі пасьляхова спачатку разьвівалася будаўніцтва й рэстаўрацыя Катэдры, нагэтулькі бязрадасныя былі падзеі ў краіне, што і паўплывала на зьмізарненьне аздабленьня і запаволеньне аднаўленьня сьвятыні, — апавядае нам далей ксёндз Ян Курчэўскі. Галоўны фундатар біскуп Масальскі ня мог забясьпечыць належнымі сродкамі заканчэньне рэстаўрацыі, таму што праз выдаткі на патрэбу Рэчы Паспалітай ды іншыя траты, непазьбежныя ў ягоным сэнатарскім акружэньні, быў шмат каму вінаваты. На няшчасьце, ён распачаў судовы працэс з капітулаю, каб замяніць біскупскія Веркі на свой радзінны маёнтак Чырвоны Двор. Акрамя гэтага працэсу, капітула ўдзельнічала ў судовым разборы зь біскупам інфлянцкім Касакоўскім. Ён атрымаў ад Рыму прывілей на маёнткі Відзінішкі й Міхалішкі, што належалі канонікам, і, каб павялічыць нешматлікія прыбыткі свайго біскупства, учыніў збройны напад на манахаў ды выгнаў іх з кляштараў; больш таго, як прэлат-захавальнік віленскай капітулы, ён самавольна гаспадарыў у катэдральных маёнтках Пасволі і Жаймы. Усе гэтыя звадкі адцягвалі ўвагу капітулы ад Катэдры, а ўрэшце ад'езд біскупа Масальскага, якога ў 1788 г. выбралі камісарам на Чатырохгадовы Сойм, затрымаў распачатае аднаўленьне Катэдры.

Падзеньне Масальскага кінула на яго цень здрадніка Айчыны, якім ён ніколі ня быў. Не лічыўся з уласнымі грашыма, якімі яго шчодра забясьпечвалі радавыя маёнткі і віленскае біскупства, неабачліва выдаткоўваў грамадзкія грошы, пускаўся ў рызыкоўныя будаўнічыя пачынаньні, занадта дбаў пра славу й багацьце свае радні — гэта сапраўды так. Але тое, што старога, аслабелага сіламі й розумам чалавека зацягнула ў таргавіцкі вір, нельга разглядаць як ягоную сьведамую здраду. Бо ён жа любіў Айчыну, пра што сьведчыць ягоны чынны ўдзел у яе справах.

Гвалтоўная сьмерць біскупа настала не з прысуду, але ад рук разьюшанага натоўпу; сам Касьцюшка смуткаваў з прычыны ягонае сьмерці. Прах Масальскага аплаквала капітула і вернікі — жыхары Вільні, таму што хоць і дакаралі яго за маруднасьць у справе аднаўленьня замкавага касьцёлу і марнатраўства грошай, а ўсё ж любілі, як бацьку, за ласкавасьць і дабрыню сэрца.

Плакала капітула па сваім біскупе, стаяла ў жалобе незавершаная Катэдра.

Бывалі цяжкія часы для нашай Катэдры, але такіх яна яшчэ ня ведала. Адразу пазбавілася пастыра, каралёў, што яе песьцілі, шчодрага фундаваньня, а потым і будаўніка Гуцэвіча, які, засьпеты заўчаснаю сьмерцяй, пакінуў яе няскончанаю. Але апекаваліся Катэдраю Бог і сьв. Казімер і не далі ёй загінуць сярод страшэннага вынішчэньня й спусташэньня, дагэтуль нечуваных.

Так закончыў гаворку пра біскупа Масальскага і пра небывалую эпоху ў гісторыі першай сьвятыні ў Вільні высокашанаваны Курчэўскі: «БІСКУП ІГНАЦЫ МАСАЛЬСКІ НАСТОЙВАЎ, КАБ ГУЦЭВІЧ ПЕРАБУДАВАЎ І АДНАВІЎ СТАРУЮ КАРАЛЕЎСКУЮ КАПЛІЦУ».

* *Парушальнік хай будзе пракляты (лац.)*

Пераклад Пятра РАГОЙШЫ

Далей будзе

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Аўторак, 22 лютага

Беларускае тэлебачаньне
8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Надвор'е.
8.30 Пяць хвілін на жарты.
8.35 Спартыўны тэлекур'ер.
9.00 Тэлебачаньне — школе. Беларускі нацыянальна-вызвольны рух у пэрыяд рэвалюцыі 1905—1907 гг.
9.30 «Квэнтын Дорвард», м/ф, с. 2.
10.30 «Выдатныя маркі аўтамабіляў».
11.05 «Гарнізонт», кінаальманах.
11.45 «Ягоны батальён», м/ф, с. 1.
12.50 «Кубік», мульт.
13.00 «Ваўчок-шоў».
13.30 Навіны.
13.40 Дзелавая хроніка.
13.50 «Невядомыя старонкі з жыцьця выведніка», м/ф.
15.25 «Алёнка й салдат», мульт.
15.50 «Нов і К» — топ-10.
16.50 Тэлебачаньне — школе. Сувязь музыкі з паэзіяй.
17.20 Літарэя аўтографаў.
18.00 Дзелавая хроніка.
18.10 Навіны (Віцебск).
18.25 Навіны БІ-БІ-СІ.
19.00 Прыватызацыйныя чэкі. Наўпроставая лінія.
19.45 Спартовы стыль.
20.15 «Сямейныя вечары», д/ф.
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 Пад купалам Сусьвету.
21.45 Пяць хвілін на жарты.
21.50 Надвор'е.
22.00 На сэсіі ВС РБ; «Ніхто, акрамя цябе».

«Астанкіна»
5.10, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.20 Навіны.
5.20 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.20 Дамісолька.
8.40 «Проста Марыя».
9.30 Таленты й паклоньнікі.
10.20 «Дробязі жыцьця».
10.50 Прэс-экспрэс.
11.20 Алімпіяда. Іўцарскі спорт. Эстафэта 4 х 10 км. Мужчыны.
13.45 «Страшыдла», мульт.
14.25 Дзелавы веснік.
14.40 Канвэрсія і рынак.
15.10 Справа.
15.20 «Том Соер», мульт. (Японія), с. 1.
15.50 Паміж намі, дзяўчатамі...
16.10 Наш музычны клюб.
16.50 Азбука ўласьніка.
17.25 За кулісамі.
17.50 Надвор'е.
17.55 «Проста Марыя».
18.45 За радком пратакола.
18.55 Тэма.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.35 Надвор'е.
20.45 Бамонд.
21.00 «Вырадак», м/ф.
22.35 Хіт-парад.
23.30 Прэс-экспрэс.
23.40 Дзёньнік Алімпіяды.
24.00 Алімпіяда. Канькі. Шорт-трэк.

«Расія»
6.00, 13.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... Патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Відэапаэзія. Мікеланджэла Буанароці.
7.20 Час дзелавых людзей.
7.50 Мульці-пульці.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
8.30 Добрай раніцы, Эўропа.
11.00 «Настальжы».
11.30 Сялянскае пытаньне.
11.50 Алімпіяда.
14.05 «Мікалай Кузьняцоў. Легенды працягваюцца...»
14.50 Тэлегазэта.
14.55 Паралелі.
15.10 Канцэрт.
15.25 Там-там-навіны.
15.40 Студыя «Рост».
16.10 Новая лінія.
16.55 Лячэньне ўсьмешкаю.
17.25 Алімпіяда. У перапынку — Сьвята штодня; Весткі; Падрабязнасьці.
20.10 «Санта-Барбара».
21.00 Алімпійскі кур'ер.
21.35 L-клюб.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Пецярбурскія сэзоны.
23.50 Новы ілюзіён.

Санкт-Пецярбург
6.30, 11.30, 14.30, 18.30, 22.45 Інфарм TV.
6.50 «Ранішняя песенька», мульт.
7.05 «Шматаблічнасьць Раймонды», балет.
7.35 Чалавек на зямлі.
8.10 Хранограф.
9.10 Канцэрт на заяўкі.
9.45 Цыркавая праграма.
10.05 Рознакаляровы сабака.
10.20 Тэлемагазын.
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 Новыя часы.
11.40 Камертон.
12.25, 14.25, 18.05, 20.40, 1.00 Музычны момант.
12.30 «Я, Уладзіслаў Ардзінба».
13.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
14.40 «Там, дзе неба ляжыць на зямлі», м/ф.
16.00 Хатні ўрок.
16.30 «Алдар Касэ, мядзьведзь і заяц», мульт.
16.40 Тры колы, фаліянт і...
17.00 Залаты павучок.
17.35 Новы Пецярбург.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Да 90-годзьдзя з дня нараджэньня кінарэжысэра А. Згурыдзі.
19.40 Спорт, спорт, спорт.
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазын.
20.50 «На парозе ночы», м/ф.
21.40 Блеф-клюб.
22.20 Бяз назвы.
22.35 Ваш стыль.
23.05 Успаміны пра конкурс.
23.50 «Эўрапейскі калейдаскоп».
0.20 «Белы сон». Эстрада Беларусі.

Серада, 23 лютага

Беларускае тэлебачаньне
8.00 Раніца рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Надвор'е.
8.30 Пяць хвілін на жарты.
8.35 «Песьні ваенных гадоў сьпявае Л. Гурчанка».
9.10 Тэлебачаньне — школе. Сувязь музыкі з паэзіяй.
9.40 «Ніхто, акрамя цябе».
10.25 Аэробіка.
11.00 «Птушкі ў сіняй вышыні», д/ф.
11.30 Вецер вандраваньняў.
12.20 «Ягоны батальён», с. 2.
13.30 Навіны.
13.40 «Рысь выходзіць на сьцежку», м/ф.
14.50 «Страчаная Галяктыка», мульт.
15.00 Відзьма-нявідзьма.
16.00 «Папараць-кветка».
17.00 Якія мы гаспадары? Бабруйская абутковая фабрыка.
17.30 Музыка бязь межаў. М. Лідскі.
18.10 Навіны (Гомель).
18.25 Навіны БІ-БІ-СІ.
19.00 «Крок»: «Пяць зорак».
20.00 «Маё Палесьсе», кінанарыс.
20.10 ТА «Рэха». «Крэда».
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 Пад купалам Сусьвету.
21.45 Пяць хвілін на жарты.
21.50 Надвор'е.
22.00 На сэсіі ВС РБ; «Ніхто, акрамя цябе»; Кампазытары Беларусі. Ф. Пыталеў. Сымфонія № 10.

«Астанкіна»
5.10, 8.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.05 Навіны.
5.20 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.20 Сарока.
8.40 «У тумане», м/ф.
9.45 Іграе Б. Феакцістаў (балалайка).
10.15 «Маратон-15».
10.45 Прэс-экспрэс.
10.55 Алімпіяда. Біятлён. 7,5 км. Жанчыны.
12.45 Час «Ч».
14.25 Прадпрымальнік.
15.05 Як дабіцца посьпеху.
15.20 «Том Соер», с. 2.
15.50 «Маратон-15».
16.20 Клюб-700.
16.50 Загадка СБ.
17.25 Алімпіяда. Хакей. Фінал. У перапынках — Дакументы і лёсы; Надвор'е; Добрай ночы, малышы!
20.35 Надвор'е.
20.45 Рэпартаж ні пра што.
21.00 Вікторыя. Фэстываль салдацкай песьні.
22.15 Прэс-экспрэс.
22.25 Алімпіяда. Сьлялам-гігант. Мужчыны.
23.15 Алімпіяда. Паўночнае двубор'е.
23.45 Дзёньнік Алімпіяды.
0.05 MTV.

«Расія»
6.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... Патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Сыгнал.
7.20 Час дзелавых людзей.
7.50 Мульці-пульці.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
8.30 «Узгорак», в/ф.
8.45 «Бацька салдата», м/ф.
10.10 Мульці-пульці.
10.20 Новая лінія.
11.05 «Санта-Барбара».
11.55 Сялянскае пытаньне.
12.15 Алімпіяда.
13.25 «Суд гонару», д/ф.
14.20 Алімпіяда.
16.00 Там-там-навіны.
16.15 Студыя «Рост».
16.45 Тэлегазэта.
16.50 Бар'ер.
17.20 Алімпіяда.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 Ніхто не забыты...
19.40 «Анкор, яшчэ анкор», м/ф.
21.25 Алімпійскі кур'ер.
22.20 Аўтаміг.
22.25 Зоркі гавораць.
22.30 Алімпіяда. Хакей.

Санкт-Пецярбург
6.30, 11.30, 14.30, 18.30, 22.40 Інфарм-TV.
6.50 «Выстараўся заяц магнітафон», мульт.
7.05 «На парозе ночы», м/ф.
8.00 «Музычныя партрэты». Б. Гутнікаў.
8.40 Фільмы П. Когана. «Сакрэтная замова».
9.10 Тры колы, фаліянт і...
9.30 «Міс Бэкі і містэр Том», м'юзыкал.
9.55 Тэлемагазын.
10.00 «Вайсковая музыка».
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 «Сярэбраная нітка».
11.40 «Адмірал Макараў», д/ф.
12.00, 14.25, 18.05, 20.40, 1.10 Музычны момант.
12.05 «Усё застаецца людзям», м/ф.
13.50 «Ціха! Ідзе запіс».
14.05 «Азоў», д/ф.
14.40 Успамін пра конкурс.
15.25 «Хатні ўрок».
15.50 «Бяскрылае гусяня», мульт.
16.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
17.20 Балерына А. Шэлест.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Ваша права.
19.40 Спорт, спорт, спорт...
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазын.
20.50 «На ўласнае жаданьне», мульт.
21.00 Да 75-годзьдзя ДАВДТ імя Г. Таўстаногава. А. Дудараў. «Шарагоўцы», ч. 1.
22.30 Ваш стыль.
23.00 «Шарагоўцы», ч. 2.
0.15 «Ад Рыё да Ліверпуля». П. Макартні.

Чацьвер, 24 лютага

Беларускае тэлебачаньне
8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 ТА «Рэха». «Крэда».
8.30 Пад купалам Сусьвету.
8.40 Надвор'е.
8.50 Пяць хвілін на жарты.
8.55 «Дару табе песьню», канцэрт.
9.20 «Ніхто, акрамя цябе».
10.05 «На 101-м кілямэтры», н-п/ф.
10.55 «Жыве такі хлопец», м/ф.
12.30 «Аб'ектыў-тэатар» на фэстывалі ў Карлсруэ, ч. 1.
13.30 Навіны.
13.40 «Леді Джэйн», м/ф (Англія).
15.55 «Жостаўскі роспіс», кінанарыс.
16.10 Тэлебачаньне — школе. Роля музыкі ў жыцьці чалавека.
16.40 «У Бярэзінскай гасьцёўні». Літаб'яднаньне СШ №1 г. Беразіно.
17.10 «Уладыка», д/ф.
17.40 Напярэдадні сяўбы.
18.10 Навіны (Горадня).
18.25 Навіны БІ-БІ-СІ.
19.00 Сустрэча з доктарам Д. Сайковым. Наўпроставая лінія.
20.00 Пазыцыя ўраду.
20.15 «Прыдарожная рапсодыя», кінанарыс.
20.25 Зачытайце мой ліст...
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 Пад купалам Сусьвету.
21.45 Пяць хвілін на жарты.
21.50 Надвор'е.
22.00 На сэсіі ВС РБ; «Ніхто, акрамя цябе»; «Тэлесябрына»: імправізацыя апоўначы. Наўпроставая лінія.

«Астанкіна»
5.10, 8.00, 11.00, 17.00, 20.00, 23.00 Навіны.
5.20 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.20 «Футрачка для хмары», мульт.
8.30 «Проста Марыя».
9.20 Клюб падарожнікаў.
10.10 ...Да 16 і старэйшым.
10.50 Прэс-экспрэс.
11.20 «Гарачаў ды іншыя».
13.25 Алімпіяда. Іўцарскі спорт. 30 км. Мужчыны.
15.40 ...Да 16 і старэйшым.
16.20 Алімпіяда. Сьлялам-гігант. Жанчыны.
16.50 Тэхнадром.
17.25 Лябірынт.
17.50 Дакументы і лёсы.
18.00 Надвор'е.
18.05 «Проста Марыя».
18.55 Споведзь абачлівага чалавека. Я. Габрыловіч.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.35 Надвор'е.
20.45 Лято «Мільён».
21.15 «Наш амэрыканскі Бора», м/ф.
22.45 Прэс-экспрэс.
23.10 Дзёньнік Алімпіяды.
23.30 Алімпіяда. Шорт-трэк.

«Расія»
6.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Відэапаэзія. Ф. Цютчаў.
7.20 Час дзелавых людзей.
7.50 Паехалі.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
8.30 «Танцаваць да раніцы». А. Аліна.
9.10 «К-2»: «Фрак народа».
10.00 Новая лінія.
10.30 Сялянскае пытаньне.
10.50 На XVII зімовых Алімпійскіх гульнях.
13.25 «Твой сучасьнік», м/ф, с. 1.
14.25 Калі вам за...
14.55 Тэлегазэта.
15.00 Паралелі.
15.15 Канцэрт.
15.30 Там-там-навіны.
15.45 Студыя «Рост».
16.15 Алімпіяда.
16.55 «Жанчыны сьвету».
17.25 «Ня быць дыназаўрам...»
17.40 Будні.
18.25 Я — лідар.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «Санта-Барбара».
20.25 Алімпійскі кур'ер.
21.00 Бясшумныя лідары.
21.30 Пляц мастацтваў. С. Губайдуліна.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 ЭКС.
23.00 Пецярбурскія сэзоны.

Санкт-Пецярбург
6.30, 11.30, 14.30, 18.30, 22.45 Інфарм-TV.
6.50 «Алдар Касэ», мульт.
7.05 «Бярозавыя галасы», д/ф.
8.10 «Эўрапейскі калейдаскоп».
8.40 Новы Пецярбург.
9.10 Залаты павучок.
9.45 Бяз назвы.
10.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
11.20 «Інжынэрны (Міхайлаўскі) замак», д/ф.
11.40 О-ля-ля!
12.10, 14.25, 18.05, 20.40, 0.45 Музычны момант.
12.15 Гістарычны альманах.
13.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
14.40 «Блакітныя горы, ці Непраўдападобная гісторыя», м/ф.
16.20 Тайны забытага рамяства.
16.50 «Казка за казкай».
17.35 «Пскоўскі трыптых».
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Гадзіна выбаршчыка. Наўпроставы эфір.
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазін.
20.50 «На парозе ночы», м/ф.
21.40 «Вязень», мульт.
21.50 «Вячэрні звон».
22.35 Ваш стыль.
23.10 «Вячэрні звон».
0.10 Танцуе А. Лагода.

Пятніца, 25 лютага

Беларускае тэлебачаньне
8.00 Раніца рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Надвор'е.
8.30 Пяць хвілін на жарты.
8.35 «Іва Ліна», канцэрт.
9.00 Тэлебачаньне — школе. Роля музыкі ў жыцьці чалавека.
9.30 «Ніхто, акрамя цябе».
10.15 «Крок»: «Пяць зорак».
11.15 «Першыя зярняткі», д/ф.
11.45 Пазыцыя ўраду.
12.00 «Гэта зямля твая», канцэрт.
12.30 «Аб'ектыў-тэатар» на фэстывалі ў Карлсруэ, ч. 2.
13.30 Навіны.
13.40 Дзелавая хроніка.
13.50 «Рысь вяртаецца», м/ф.
15.05 Радавод.
15.50 А. Петрашкевіч. «Дагарэла сьвечачка...» Спэктакаль Бялыніцкага роднага тэатру юнага гледача.
16.50 Тэлеклюб «Пошук».
17.30 Паэтычная гасьцёўня. Р. Тармола.
18.00 Дзелавая хроніка.
18.10 Навіны (Магілёў).
18.25 Навіны БІ-БІ-СІ.
19.00 «Бывай, дружа...» Памяці тэлежурналіста А. Радуцкага.
19.30 Навошта дадзеная ўлада? Смаргонь: праблемы мясцовага самакіраваньня.
20.15 «Вера». Прэм'ера кароткамэтражнага мастацкага фільма БТ.
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.30 Пад купалам Сусьвету.
21.45 Пяць хвілін на жарты.
21.50 Надвор'е.
22.00 На сэсіі ВС РБ; «Ніхто, акрамя цябе»; «Любоўныя лісты з падтэкстам», м/ф.

«Астанкіна»
5.10, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.15 Навіны.
5.20 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 «Добрая казка», мульт.
8.20 Паглядзі, паслухай...
8.40 «Райскі сад», м/ф.
10.00 Вынікі XI Міжнароднага фэстывалю тэлевізійных праграмаў і фільмаў у Суздалі.
10.50 Прэс-экспрэс.
11.20 «Гарачаў ды іншыя».
14.25 Брыдж.
14.45 Дзелавая хроніка.
14.55 Бізнэс-кляс.
15.10 Урокі Цэйса.
15.30 «Райскі сад», м/ф.
16.50 Азбука ўласьніка.
17.25 Навіны культуры.
17.40 Чалавек і закон.
18.10 Надвор'е.
18.15 Японія з А. Калошыным.
18.45 Поле цудаў.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.35 Надвор'е.
20.45 Чалавек тыдня.
21.00 Алімпіяда. Фігурнае катаньне. Жанчыны.
23.25 Прэс-экспрэс.
23.35 Дзёньнік Алімпіяды.
23.55 Алімпіяда. Трамплін.

«Расія»
6.00, 13.00, 19.00, 22.10 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Студыя «Рост».
7.20 Час дзелавых людзей.
7.50 Паехалі.
8.00 Навіны Эй-бі-сі.
8.30 Зваротны адрас.
9.00 Мульці-пульці.
9.10 Новая лінія.
9.40 Сялянскае пытаньне.
10.00 «Санта-Барбара».
10.50 Алімпіяда.
13.25 «Твой сучасьнік», м/ф, с.2.
14.50 Бізнэс у Расеі.
15.20 Там-там-навіны.
15.35 Рэк-тайм.
16.05 Новая лінія.
16.50 Дыснэй штопятніцы.
17.40 Інтэрвію прэм'ер-міністра Фінляндыі Э. Аха.
17.50 Алімпіяда.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «Гэта ня гумар — гэта зьбег акалічнасьцяў». М. Жванецкі.
20.40 «К-2»: »Улюбёная Саюзу». Л. Сьмірнова.
21.35 Алімпійскі кур'ер.
22.30 Аўтаміг.
22.35 Зоркі гавораць.
22.40 Алімпіяда. Хакей.

Санкт-Пецярбург
6.30, 12.20, 14.30, 18.30, 22.45 Інфарм-TV.
6.55 «Пра вожыка і пра іншых», д/ф.
7.15 «На парозе ночы», м/ф.
8.10 Эстонія: вецер зьменаў.
8.40 «Вячэрні звон».
9.40 «Казка за казкай».
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
12.30, 14.25, 18.05, 20.40, 1.30 Музычны момант.
12.35 «Атар Ясэліяні. Ня толькі пра кіно».
13.35 Актуальная экалёгія.
14.05 Урок нямецкай мовы.
14.40 «На сямі вятрох», ч. 1.
15.10 «Крыжыкі-нулікі».
15.45 Кірмаш вакансіяў.
16.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
17.20 «Унікальныя апарацыі». Рэпартажы з г. Кіраўска.
17.35 «Пскоўскі трыптых».
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Выбары. Прамы эфір.
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазын.
20.50 «До-бра-шоў».
21.50 «Сэрэнада», к/ф.
22.15 Мультфільм для дарослых.
22.35 Ваш стыль.
23.10 «Сівая легенда», м/ф (Польшча).
1.00 Мэлёдыі 40—50-х гадоў.

Субота, 26 лютага

Беларускае тэлебачаньне
8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Пяць хвілін на жарты.
8.25 Надвор'е.
8.35 «Ніхто, акрамя цябе».
9.20 Здароўе.
9.50 Паказвае Гомель.
10.50 Тыдзень плянэты.
11.05 «Любоўныя лісты з падтэкстам», м/ф.
12.35 «Усе мы родам зь дзяцінства». І Рэспубліканскі тэлефэстываль (Горадня й Гарадзенская вобласць), ч. 1.
13.45 «Вартавыя парадку». Да 75-годзьдзя транспартнай міліцыі.
14.15 Як чытаць Біблію, ч. 2.
14.45 «Мой маленькі поні».
15.15 ПІК.
16.00 «Нов і К» —топ-10.
17.00 «Крок»: «Залатая дзесятка».
18.30 «Выдатныя маркі аўтамабіляў», с. 4.
19.00 Фэстываль аўтарскай песьні «Залатая Горка-94».
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 Пад купалам Сусьвету.
21.45 Пяць хвілін на жарты.
21.50 «Дабрачынны баль», м/ф.
23.15 НІКа.
23.30 Рэйтынг.
23.50 «Каскад».
0.05 Відзьма-нявідзьма.

«Астанкіна»
6.50, 14.00, 20.00 Навіны.
7.05 Ранішняя разьмінка.
7.15 Суботняя раніца дзелавога чалавека.
8.00 «Маратон-15».
8.30 Кампанія «Мір».
9.55 Ранішняя пошта.
10.25 Смак.
10.40 Мэдыцына для цябе.
11.10 Фільмы рэжысэра Л. Пчолкіна. «Дзеці сонца».
14.25 «Рынальда Рынальдыні — атаман разбойнікаў», с. 2.
14.50 Жыцьцё й палітыка. Б. Клінтан.
15.15 У сьвеце жывёлаў.
15.55 Алімпіяда. Фігурнае катаньне.
18.00 Сёньня.
18.20 Рэха тыдня.
18.50 «Цудоўная пара», м/ф.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.35 Надвор'е.
20.45 «І мора раскажа...», м/ф.
21.40 Дзёньнік Алімпіяды.
21.55 Алімпіяда. Хакей. Матч за 3-4-ае месцы. У перапынках — Дзёньнік Алімпіяды; Навіны.
0.25 Надвор'е.
0.30 Алімпіяда. Сьлялам. Жанчыны.

«Расія»
7.55 «Навуковы кіраўнік», д/ф.
9.05 Студыя «Рост».
9.35 Пілігрым.
10.20 «Як жыць будзем?»
11.05 Тэлеэрудыт.
11.10 Фільмы С. Параджанава. «Колер граната».
12.40 Сялянскае пытаньне.
13.00, 19.00, 22.00 Весткі.
13.20 Сыгнальны экзэмпляр.
13.30 «Дарогу адолееш, ідучы».
14.00 Алімпіяда.
16.10 Футбол бязь межаў.
17.05 Фільм-прэм'ер.
17.20 Зусім сакрэтна.
18.10 Тэлеэрудыт.
18.15 Вуснамі дзіцяці.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 «Ох, ужо гэтая дзяўчынка», м/ф.
21.05 Рэпартэр.
21.25 Алімпійскі кур'ер.
22.20 Аўтаміг.
22.25 Зоркі гавораць.
22.30 Алімпіяда.
23.50 Праграма «А».

Санкт-Пецярбург
7.00, 18.30, 22.35 Інфарм-TV.
7.25 «Блакітнае сланяня», мульт.
7.35 «Сівая легенда», м/ф (Польшча).
9.25 Канцэрт на заяўкі.
9.55 «Сярэбраная нітка».
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 «Міклуха-Маклай», м/ф.
12.40 Тэледоктар.
13.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
14.20 Дзецям пра зьверанят.
14.40 Фільмы А. Згурыдзі. «Белы ікол».
16.00 Храм.
16.45 Гістарычны альманах.
17.30 Спартовы агляд.
18.05 Дарожныя прыгоды.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Камэртон.
19.40 Экспрэс-кіно.
20.00 Надоечы.
20.35 Ваш стыль.
20.45 «На парозе ночы», м/ф.
21.35 «Галятэя», балет.
22.50 К. Лістоў. «Сэвастопальскі вальс», спэктакаль.

Нядзеля, 27 лютага

Беларускае тэлебачаньне
8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Пяць хвілін на жарты.
8.25 Слова да чалавека.
8.55 «Дабрачынны баль», м/ф.
10.20 MTV. Лепшыя хіты.
10.50 Аэробіка.
11.25 ABC-клуб.
11.40 «Усе мы родам зь дзяцінства», ч. 2.
13.10 «Да заўтра», м/ф.
14.25 Радавод.
15.10 «Пра шахматы й шахматыстаў».
15.40 Да І Міжнароднага фэстывалю фальклёру. Круглы стол.
16.10 «Новая казка», мульт.
16.25 Шматгалосьсе.
17.10 Існасьць.
17.40 «Успамінаючы маэстра». Памяці Б. Райскага.
18.40 «Гінэс-шоў».
19.10 «Ваўчок-шоў».
19.40 «Тэлесябрына».
20.00 Панарама.
20.35 Пад купалам Сусьвету.
20.40 Калыханка.
21.00 Пяць хвілін на жарты.
21.10 «Ашалелы баран», м/ф (Францыя).
22.55 «Не забудзьцеся ўключыць тэлевізар».
23.05 Каралеўскае паляваньне.
0.05 «Зімовыя ўзоры». Спартовыя танцы.

«Астанкіна»
6.30, 14.00, 23.00 Навіны.
6.50 Ранішняя разьмінка.
7.00 Гадзіна сілы духу.
8.00 Арт-кур'ер.
8.30 Раньне-рана.
9.00 Палігон.
9.30 «Спортлято».
9.45 Пакуль усе дома.
10.15 Ранішняя зорка.
11.05 Дэтэктыў-ленд.
11.45 Я — жанчына.
12.15 «Русскій міръ».
13.00 «Піф і Геркулес».
13.10 «Падводная адысэя каманды Кусто».
14.20 Дыялёг у наўпроставым эфіры.
15.00 Анонс дзіцячых праграм.
15.05 «Кот Фэлікс», «Сапраўдныя паляўнічыя на прывіды».
15.55 Алімпіяда. Хакей. Фінал. У перапынках — Навіны; Бабсьлей. Чацьвёркі.
18.55 Тэлелёцыя.
19.10 Надвор'е.
19.15 «Развод ледзі Ікс», м/ф (Вялікабрытанія).
21.00 Нядзеля.
21.45 Музыка ў эфіры.
22.40 Дзёньнік Алімпіяды.
23.10 Парад фэстываляў.
23.55 Бумэранг.

«Расія»
7.55 Добрай раніцы.
8.25 Наш сад.
8.55 Студыя «Рост».
9.25 Здароўе.
9.55 Аты-баты...
10.25 Кіпрас Мажэйка. Рэпартажы з «Малой Эўропы».
10.55 Алімпіяда.
12.40 Сялянскае пытаньне.
13.00, 19.00, 22.35 Весткі.
13.20 Алімпіяда.
14.35 Ня высечы...
14.50 Лепшыя гульні НБА.
15.50 Белая варона.
16.35 Каробка перадачаў.
16.55 Чароўны сьвет Дыснэя.
17.50 «Гарадок».
18.15 У Ксюшы.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 «Штосьці злое», м/ф.
20.45 Закрыцьцё XVII зімовых Алімпійскіх гульняў.
22.55 Аўтаміг.
23.00 Зоркі гавораць.
23.05 «Снежаньскія вечары», ч. 1.

Санкт-Пецярбург
7.00 «Гаючае слова».
7.30 «На парозе ночы», м/ф.
8.20 «Сэрэнада», к/ф.
8.45 «Рамэо і Джульета», балет.
9.10 Экспрэс-кіно.
9.25 Армія Расеі.
10.00 Фэстываль «Неўскі П'еро».
11.20 Нядзельны лябірынт.
13.20 «Ранішняя песенька», мульт.
13.35 Залаты ключ.
13.45 Казка за казкай.
14.15 Сувораўскі салдат.
15.00 «Гульня зь невядомым», м/ф.
16.35 Крымінальнае дасье.
16.55 Сем сланоў.
17.25 Зэбра.
18.30 Інфарм-TV.
18.55 «Конь белы», м/ф, с. 1.
20.00 Вынікі.
21.05 Ваш стыль.
21.10 «Мордка», м/ф.
22.45 «Адам і Эва +».
23.15 «Я помню цудоўнае імгненьне».

© PDF: Kamunikat.org 2010
© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

За кадрам

Эпархіяльныя таямніцы

Апошняе гулянньне Станіслава Шушкевіча з Патрыяршым Экзархам усяе Беларусі мітрапалітам Філарэтам адбылося ўначы зь 7-га на 8-га студзеня. У той калядны вечар, як вядома, катэдральны Сьвята-Духаўскі сабор быў ачэплены міліцыянтамі і «амонам», каб простыя сьмяротныя не перашкаджалі маліцца ўладам. Людзі, што сьпяшаліся да калядный багаслужбы, дзівіліся, што іх не пускаюць ў царкву, стаялі за ланцугом незагаворлівай аховы і ў роспачы ставілі сьвечкі ў сьнег.

Адразу пасьля службы С.Шушкевіч і члены беларускага ўраду атрымалі запрашэньне за сьвяточны стол у Эпархіяльнай управе. Гасьцей сабралася чалавек 150, былі таксама надзвычайныя й паўнамоцныя паслы розных краінаў. Адмовіўся прыйсьці толькі ізраільскі амбасадар, бо вячэра адбывалася напярэдадні суботы, а ў гэты час яму забараняецца есьці сьвініну. На стале ў Эпархіяльнай управе і сапраўды былі смажаныя парасяткі, а ікру можна было чэрпаць лыжкамі. Шампанскае лілося ракою, была гарэлка «Белая Русь» і французскае віно.

Паводле адных крыніцаў, мітрапаліт Філарэт п'е толькі тры чаркі, «гэта ягоная норма». Паводле іншых, уладыка зусім ня п'е. Але каля яго стаяць два графінчыкі. У адным зь іх празрыстая вадкасьць — гэта мінэральная бяз бурбалак. У другім вадкасьць колеру заваранай гарбаты. Залежна ад таго, што падымаюць у чарках за сталом, гарэлку ці каньяк, мітрапаліту падаюць той ці другі графінчык.

Замежныя амбасадары пілі па-расейску, ад душы. А як п'юць нашыя ўрадоўцы — вы самі разумееце. Усе былі ў такім добрым настроі, так хораша размаўлялі, што нават не адчувалася розьніцы паміж тым сьпікерам ці простым сьвятаром. Кожны дзяліўся ўражаньнямі пра перажытае, выказваўся, што ёсьць становішча ці адмоўнага ў рэформах. Потым сьпявалі духоўныя песьні ды калядкі. «Усе былі вельмі задаволеныя, — распавядае сьведка застольля. — Усе сьвяточна апранутыя, а ахоўнікі сьпікера ня мелі бронекамізэлек».

Пасьля застольля ў Эпархіяльнай управе ўся кампанія разам зь мітрапалітам Філарэтам вырашыла «згадаць даўніну» і рынулася на лецішча да С.Шушкевіча. Гэта было ўжо пад раніцу, і вадзіцелі важных чыноў пачалі буркатаць з загулу вярхоў. Ім прыйшлося крышку наліць, каб памякчэлі. Адно толькі шкада, што не было тут прэм'ер-міністра В.Кебіча. Чаму? Тут можна толькі думаць ды гадаць. Магчыма, ён ужо рыхтаваўся да пасьлякалядных падзеяў. А магчыма, згадаў пра нядаўні казус: на адным з такіх прыёмаў у мітрапаліта Філарэта прэм'ер-міністру абярнулі на штаны гарачую гарбату...

Як распавядае адна з надзейных крыніцаў, мітрапаліт Філарэт часта сустракаецца з Кебічам і сустракаўся з С.Шушкевічам. Гэта былі «бурныя, ажыўленыя бяседы са спрэчкамі на духоўныя ды этычна-маральныя тэмы. Апошнім разам Шушкевіч выказаўся накошт Жырыноўскага, асуджаючы ягоныя паводзіны. Разам з тым ён лічыць, што зараз у Расеі патрэбен прэзыдэнт-блазан, і Жырыноўскі пасуе на гэтую ролю». Уладыка Філарэт усё ж часьцей спрачаецца з В.Кебічам, бо прэм'ер, на думку сьведкі, — «чалавек, які ня любіць здаваць свае пазыцыі. А Шушкевіч больш ляяльны, ня любіць вострых спрэчак і ўнікае такіх размоваў».

У заключэньне дадам, што сустрэча з амбасадарамі каталіцкіх краінаў зьбіраўся і біскуп Казімер Сьвёнтак. Барані Божа, калі дзье канфэсіі пачнуць спаборнічаць паміж сабою і ў сэрвіроўцы прыёмаў...

(далей будзе)

Алесь ДАШЧЫНСКІ

Краўчанка забыўся расплаціцца

Напярэдадні візыту на Беларусь амэрыканскага прэзыдэнта Біла Клінтана народная майстрыха Вера Салдатава атрымала ганаровы заказ. У падарунак Хілары Клінтан трэба было тэрмінова сплесьці саламяны капялюш. Як паведамілі ў Саюзе народных майстроў, замаўляла прэзэнт Міністэрства замежных справаў Беларусі, асабіста Пятро Краўчанка.

Капелюшы народнага майстра Беларусі Веры Салдатавай, а найперш ейныя скульптурныя творы з саломкі набылі ўжо вядомасьць далёка за межамі Айчыны. Работы мастачкі экспанаваліся на выставах у Англіі, Амэрыцы, Нямеччыне, Арабскіх Эміратах і ў суседніх краінах.

Пра капелюшы Салдатавай кажуць, што яны могуць дапоўніць і ўпрыгожыць падчас дэманстрацыі модаў любы народны строй. Паветраналёгкія, гнуткія, упрыгожаныя саламянымі кветкамі, гэтыя ўборы могуць быць дапаўненьнем і да сучаснага ўбору. Элегантная Хілары так і падлялася ў самалёт — у капелюшы.

Капялюш для жонкі амэрыканскага прэзыдэнта Вера Салдатава зрабіла ў вельмі сьціслыя тэрміны. Праўда, гэта каштавала ёй дорага: скура на пальцах парэпалася, растрэскалася, а мазалі — як ад цяжкое фізычнае працы.

Мяне трошкі шакавала, наколькі танна (проста сьмешныя ў нас цэны!) была ацэнена гэтая праца — 30 даляраў. Ящчэ летась майстры саломапляценьня ацэньвалі свае вырабы сотняю даляраў. Зразумела, што Вера Салдатава ня дзеля грошай згаджалася выканаць тэрміновую замову. Але МЗС нават гэтыя 30 даляраў дагэтуль не заплаціла.

Галіна АГАЛАКАВА

Слонім

Саветы сваіх не здаюць

Надзіва сьмелыя сталі апошнім часам слонімскія аўтаінспэктары.

Яны пачалі затрымліваць тых, хто раней адважна пачуваўся за рулём «пад мухай». Сярод такіх кіроўцаў зноў апынуўся старшыня Паўлаўскага сельсавету У.Якавенка. За апошнія два гады на ім «павісла» ўжо шэсьць парушэньняў заканадаўства.

У 1992 г. за супраціў работнікам міліцыі проці тав. Якавенкі была ўзбуджаная крымінальная справа. Аднак ані сельская, ані раённая (двойчы), ані абласная сэсіі не далі згоды на прыцягненьне яго да крымінальнай адказнасьці.

Атрымаўшы гарантыю бязьмежнай абароны сваіх пэрсонаў, гэтыя абраньнікі народу пачуваюць пры сёньняшняй сыстэме ўлады прывольна, як рыбы ў вадзе.

У Слоніме павеяла Парыжам

У аднайменным слонімскім рэстаране, каб нейкім чынам прывабіць да сябе наведнікаў, стварылі вар'етэ.

Маладыя дзяўчаты ў лёгкім (мякка кажучы) адзеньні дэманструюць перад прысутнымі эстрадныя нумары.

Гарым, хлопцы!

Слонімскія пажарнікі нарэшце атрымалі зарплату.

Ім выплацілі заробак за леташні кастрычнік. Калі ж заплоцяць за астатнія чатыры месяцы — невядома. Можа здарыцца так, што зусім не заплоцяць. Абласное начальства даслала паперу, што з 1 красавіка слонімскую пажарную частку №39, дзе працуе 29 чалавек, зьліквідуюць.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Хоць гарэлка і без талёнаў

Гарадзенскія мэдыкі дагэтуль не атрымалі студзеньскага заробку.

Істотна папоўніць гарадзкую скарбонку не ўдалося нават пасьля змушанай адмены продажу гарэлкі на карткі. У лютым упершыню не атрымалі авансу працаўнікі самога гарвыканкаму, нават начальства... Людзі ня надта спакусіліся на свабодна прадаваную гарэлку, бо адныя даўно ўсё прапілі, а іншыя трымаюць «зайцоў», чакаючы, што Кебіч неўзабаве абмяняе іх на расейскія рублі 1:1.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Падпісвайцеся на газэту **СВАБОДА**

Кошт падпіскі — 600 руб. на квартал

Ф.СП-1

Міністэрства сувязі РБ
"Белсаюздрук"

АБАНЭМЭНТ на газэту 63887

СВАБОДА Колькасьць камплектаў 1

на 1994 год па месяцах:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
			X	X	X						

Куды (паштовы індэкс) (адрас)

Каму (прозьвішча, ініцыялы)

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА

ПВ | Месца | літар

на газэту 63887

СВАБОДА

Кошт: падпіскі 600 руб. 00 кап.; пераадрасоўкі руб. кап. Колькасьць камплектаў 1

на 1994 год па месяцах:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
			X	X	X						

Куды (паштовы індэкс) (адрас)

Каму (прозьвішча, ініцыялы)

Праграма перадачаў 8-га каналу зь 22 па 27 лютага

Аўторак, 22 лютага
18.00 Мультсэрыял «Ганчакі», мультфільм «Сонца» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.30 Муз. праграма.
19.00 «Спадарыня ўдача», В.Юдашкін.
19.25 Інтэрвію без пытаньняў.
19.35 Мультфільмы У.Дыснэя.
19.45 Шматсэрыйны фільм «Лябірынт правасудзьдзя»: «Птушка ў пер'і».
20.35 Навіны.
20.50 Шматсэрыйны фільм «Лёс».
21.35 Маст. фільм «Хаця б раз да таго, як я памру».
23.15 Праграма відэакліпаў.

Серада, 23 лютага
18.00 Для дзяцей: «Карусэль»; «Зьніклы востраў Атлянтыда» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.35 «Затока Небясьпечная»: «Што жывуць на волі».
19.00 «Хіл-стрыт Блюз».
19.55 Інтэрвію без пытаньняў.
20.05 Хатні доктар.
20.30 «Я куплю гэтую жанчыну».
21.15 Хата.
21.40 Маст. фільм «Поўдзень з напоямі».
23.10 Праграма відэакліпаў.

Чацьвер, 24 лютага
18.00 Для дзяцей: «Сямейства Барклі»; «Калізэй» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.30 У межах Остына.
19.00 Мультфільмы У.Дыснэя.
19.15 Інтэрвію без пытаньняў.
19.30 Шматсэрыйны фільм «Лябірынт правасудзьдзя»: «Нават адвакаты сьпяваюць блюз».
20.25 Камэдыйнае шоў «Схаваная камера».
20.50 Шматсэрыйны фільм «Лёс».
21.40 Маст. фільм «Чалавек з Ку-Клукс-Кляну».
23.20 Праграма відэакліпаў.

Пятніца, 25 лютага
18.00 Для дзяцей: «Карусэль»; мультфільм з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.40 Муз. праграма.
19.15 Мультфільмы У.Дыснэя.
19.30 Інтэрвію без пытаньняў.
19.45 «Хіл-стрыт Блюз».
20.40 «Я куплю гэтую жанчыну».
21.25 Час мясцовы.
21.50 Маст. фільм «Аўрам Лінкальн».
23.20 Праграма відэакліпаў.

Субота, 26 лютага
15.05 Фірма «Данхіл» прадстаўляе: «Акадэмія гішпанскай коннай язды».
15.55 Джоан Рыверс-шоў «Жанчыны, якім не даспадобы іхны стан».
16.45 «Я куплю гэтую жанчыну».
17.50 Муз. праграма.
18.10 Мультфільмы.
18.25 Маст. фільм.
19.50 Шматсэрыйны фільм «Лёс».
20.30 Чава-какава.
20.45 «Спадарыня ўдача», С.Фёдараў, Л.Вайкуле.
21.40 «Сем хвілінаў з «Хрыстафорам».
21.55 Маст. фільм «Сабака пад коламі».
23.15 Праграма відэакліпаў.

Нядзеля, 27 лютага
15.00 Для дзяцей: «Карусэль»; мультфільм «Амэрыга Вэспучы».
15.30 Праграма пра здароўе. Праблема раку.
15.55 Мультфільмы У.Дыснэя.
16.05 «Затока Небясьпечная».
16.35 «Я куплю гэтую жанчыну».
17.40 Муз. праграма.
18.30 Маст. фільм.
20.00 Чава-какава.
20.20 «Хіл-стрыт Блюз».
21.10 «Шалом зь Ерусаліма».
22.15 Маст. фільм «Дык Трэйсі супраць К'юбала».
23.10 Праграма відэакліпаў.

Падпісны індэкс 63887. Нумар падпісаны ў друк 21.02.94. Друкарня "Беларускі Дом Друку" (Менск, пр. Ф.Скарыны, 79). Замова 225 Наклад 30 000
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010